

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**
MAREK NIECHCIAŁ

Katowice, 25 lipca 2019 r.

RKT.610.6.2017.BP

DECYZJA Nr RKT-2/2019

Stosownie do art. 33 ust. 4, 5 i 6 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2019 r. poz. 369) po przeprowadzeniu z urzędu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów przeciwko **Arturowi Karwotowi prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą Karwot Artur GELDOR w Rybniku (NIP: 6422479442)**

- w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

I. na podstawie art. 26 ust. 1 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **uznaje się za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów praktykę Artura Karwota prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Karwot Artur GELDOR w Rybniku** polegającą na przekazywaniu konsumentom chcącym zawrzeć umowy pożyczki informacji na temat możliwości jej otrzymania poprzez strony internetowe prowadzone przez ww. przedsiębiorcę, podczas gdy w rzeczywistości umowy takie nie są faktycznie zawierane, które to działanie jest sprzeczne z dobrymi obyczajami oraz godzi w zbiorowe interesy konsumentów, a poprzez to stanowi praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów i **nakazuje się zaniechanie jej stosowania,**

II. na podstawie art. 26 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, nakłada się na **Artura Karwota prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Karwot Artur GELDOR w Rybniku** środek usunięcia trwających skutków naruszenia stwierdzonego w punkcie I. sentencji niniejszej decyzji, w postaci obowiązku opublikowania w terminie 1 miesiąca od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji i utrzymywania przez okres 6 miesięcy, na koszt przedsiębiorcy, na jego wszystkich stronach internetowych, poprzez które gromadzone są dane osobowe potencjalnych pożyczkobiorców, oświadczenia o następującej treści:

„Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w dniu 25 lipca 2019 r. wydał decyzję nr RKT-2/2019, w której uznał za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów działania Artura Karwota prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Karwot Artur GELDOR w Rybniku polegające na przekazywaniu konsumentom chcącym zawrzeć umowy pożyczki informacji na temat możliwości jej otrzymania poprzez strony internetowe prowadzone przez przedsiębiorcę, podczas gdy w rzeczywistości umowy takie nie są faktycznie zawierane, które to działanie jest sprzeczne z dobrymi obyczajami oraz godzi w zbiorowe interesy konsumentów, a poprzez to stanowi praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów i nakazał zaniechanie jej stosowania.

Treść decyzji nr RKT-2/2019 dostępna jest na stronie www.uokik.gov.pl”,

w następujący sposób:

• czerwoną czcionką (kod szesnastkowy RGB #ff0000) ARIAL na białym tle (kod szesnastkowy RGB #ffffff),

- tekst powyższego oświadczenia wyjustowany,
- w górnej części ww. stron internetowych bez możliwości zamknięcia informacji przez użytkownika; oświadczenie ma być widoczne przez cały czas, gdy użytkownik jest na stronie (oświadczenie nie może przybrać formy np. rotacyjnego banera czy slajdera),
- czcionką o wielkości co najmniej 13 pkt, tekst umieszczony w ramce, o rozmiarze takim, aby była ona w całości wypełniona oświadczeniem, o którym mowa w niniejszym punkcie, z uwzględnieniem marginesu 2,5 cm z każdej strony,

przy czym obowiązek ten powinien być zrealizowany z zastosowaniem następujących zasad:

A. w przypadku zmiany firmy przedsiębiorcy, jej przekształcenia lub przejścia praw i obowiązków na inny podmiot pod jakimkolwiek tytułem, powyższy obowiązek publikacyjny powinien być zrealizowany odpowiednio przez lub za pośrednictwem danego przedsiębiorcy lub jego następcy prawnego, ze wskazaniem firmy dawnej i nowej,

B. w przypadku zmiany lub zamknięcia poszczególnych stron internetowych, należy niniejsze rozstrzygnięcie zastosować odpowiednio do stron internetowych funkcjonujących po dacie uprawomocnienia się niniejszej decyzji w okresie uwzględniającym termin utrzymywania ww. oświadczenia,

C. w razie zmiany sentencji decyzji lub jej uzasadnienia przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów lub sąd powszechny, w zakresie podlegającym obowiązkowi publikacji, należy obowiązek ten wykonać zgodnie ze zmienioną treścią decyzji,

III. na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nakłada się na Artura Karwota prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Karwot Artur GELDOR w Rybniku karę pieniężną w wysokości 44792 PLN (słownie: czterdziestu czterech tysięcy siedmuset dziewięćdziesięciu dwóch złotych), płatną do budżetu państwa, z tytułu naruszenia zakazu, o jakim mowa w art. 24 ust. 1 i 2 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w zakresie opisanym w punkcie I. sentencji niniejszej decyzji,

IV. na podstawie art. 77 ust. 1 i art. 80 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz na podstawie art. 263 § 1 i art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 ze zm.), w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, uwzględniając wynik przeprowadzonego postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, postanawia się obciążyć Artura Karwota prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Karwot Artur GELDOR w Rybniku kosztami opisanego na wstępie postępowania oraz zobowiązuje się go do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania w kwocie 116 PLN (słownie: stu szesnastu złotych), w terminie 14 dni od uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej także: Prezes Urzędu, Prezes UOKiK) w związku z otrzymanym zawiadomieniem, a także na skutek prowadzonego monitoringu rynku postanowił wszcząć z urzędu postępowanie w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów przeciwko Arturowi Karwotowi prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą Karwot Artur GELDOR w Rybniku (dalej także: przedsiębiorca). Postanowieniem nr 1 z dnia 20 grudnia 2017 r. (dowód: karty nr 3-6) wszczęto z urzędu przedmiotowe postępowanie administracyjne, zarzucając przedsiębiorcy, że przekazuje konsumentom chcącym zawrzeć umowy pożyczki informacje na temat

możliwości jej otrzymania poprzez prowadzone przez niego strony internetowe, podczas gdy w rzeczywistości umowy takie nie są faktycznie zawierane, które to działanie może być sprzeczne z dobrymi obyczajami oraz może godzić w zbiorowe interesy konsumentów, a poprzez to może stanowić praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2019 r. poz. 369, dalej także: uokik).

W toku niniejszego postępowania, przedsiębiorca przedstawił swoje stanowisko w sprawie w piśmie z dnia 10 marca 2018 r. wskazując, że nie narusza interesów konsumentów, gdyż na każdej stronie internetowej, we wszystkich regulaminach oraz dodatkowo w FAQu na każdej stronie znajduje się informacja, że nie udziela pożyczek, a udzielaniem pożyczek zajmują się inwestorzy, którzy faktycznie istnieją. Zgodnie z informacjami przekazanymi przez przedsiębiorcę inwestorów, którzy zarabiają na udzielaniu pożyczek jest [...], a klienci otrzymują pożyczki i są zadowoleni ze świadczonych na ich rzecz usług. W opinii przedsiębiorcy pożyczkobiorcy dzięki prowadzonym przez niego stronom internetowym otrzymali pożyczki na ponad [...] złotych. Przedsiębiorca wyjaśnił także, że nie pyta inwestorów ile udzielili pożyczek, gdyż takie są warunki ich współpracy, a ponadto kwestia ta leży poza jego zainteresowaniem. Tym niemniej wskazał, że na podstawie przesłuchania jednego z inwestorów w prokuraturze dowiedział się, że inwestor ten udzielił pożyczek na ponad [...] złotych, a dokładnie miał wypłacić [...] zł (dowód: karta nr 109).

W trakcie postępowania, działając na podstawie art. 73a uokik, Postanowieniem nr 3 z dnia 19 grudnia 2018 r. Prezes Urzędu podał do publicznej wiadomości na stronie internetowej www.uokik.gov.pl informację o istnieniu szczególnie uzasadnionego podejrzenia, że przedsiębiorca dopuszcza się praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, która może spowodować znaczne straty lub niekorzystne skutki dla szerokiego kręgu konsumentów. Przedsiębiorca wniósł zażalenie na ww. Postanowienie do Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dowód: karty nr 320-323).

Pismem z dnia 26 kwietnia 2019 r. przedsiębiorca został zawiadomiony o zakończeniu zbierania materiału dowodowego (dowód: karta nr 431). W wyznaczonym terminie przedsiębiorca skorzystał z uprawnienia do zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym i pismem z dnia 1 czerwca 2019 r. zgłosił do niego swoje uwagi (dowód: karty nr 439-447):

[1.] W pierwszej kolejności przedsiębiorca wskazał, że niektóre znajdujące się w aktach sprawy zrzuty z ekranu dotyczą serwisów, które zostały już zamknięte, a w przypadku serwisów wciąż dostępnych ich zawartość uległa znacznej modyfikacji. Modyfikacje te odnoszą się zwłaszcza do warstwy językowej przekazu reklamowego i treści informacji przekazywanych konsumentom co do osoby właściciela serwisu i zasad jego działania - obecnie informacje o przedmiocie działania poszczególnego serwisu znajdują się przynajmniej w trzech miejscach na każdej ze stron: u dołu każdej strony, w dziale FAQ każdej ze stron, w regulaminie oraz jako dodatkowe oświadczenie właściciela serwisu, z którym użytkownik musi zapoznać się podczas rejestracji konta. Przedsiębiorca wskazał także, że wychodząc naprzeciw oczekiwaniom Prezesa Urzędu co do jasności przekazów kierowanych do konsumentów, po wydaniu w niniejszej sprawie ostrzeżenia konsumenckiego, na każdej stronie podczas rejestracji konta informuje o tym, że takie ostrzeżenie zostało wydane, a konsument musi potwierdzić zrozumienie tej wiadomości poprzez zaznaczenie odpowiedniej kratki. W ocenie przedsiębiorcy, Prezes Urzędu powinien dokonać ponownej subsumpcji materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy co do każdego prowadzonego przez przedsiębiorcę serwisu.

[2.] Uwagi przedsiębiorcy dotyczyły także znajdującego się w aktach sprawy zawiadomienia [...], które w ocenie przedsiębiorcy samo w sobie stanowi o czynie nieuczciwej konkurencji.

Co więcej, w ocenie przedsiębiorcy, podnoszone w tym zawiadomieniu okoliczności takie jak otrzymywanie przez konsumentów wiadomości e-mail, SMS-ów oraz telefonów w sprawie pożyczek mają wskazywać, że przedsiębiorca spełnia świadczenie, do którego się umawiał z konsumentem - przekazuje dane inwestorom umożliwiając konsumentom pozyskanie środków finansowych. Nieprawdą przy tym jest to, że przedsiębiorca daje przyrzeczenie udzielenia kredytu. W ocenie przedsiębiorcy, zarzuty podniesione w tym zawiadomieniu nie znajdują odzwierciedlenia w rzeczywistości, a jeśli istniały jakieś niedociągnięcia to na przestrzeni od dnia 13 lipca 2016 r. zostały one poprawione.

[3.] Przedsiębiorca zwrócił także uwagę na odpowiedź jaką w toku postępowania przestała spółka [...]. Z odpowiedzi tej spółki miało wynikać, że do września 2018 r. udzieliła pożyczek na kwotę [...] złotych, pomimo tego, że statystycznie ok. [...] klientów nie odebrało telefonów. W ocenie przedsiębiorcy powoduje to, że gdyby konsumenci odbierali telefony to ten inwestor mógłby udzielić finansowania na kwotę ok. [...] zł. Wbrew podkreślonej przez przedsiębiorcę zawodności takiego wnioskowania, przedsiębiorca zaznaczył, że implikuje ono jednak dwa fakty: udzielanie pożyczek konsumentom oraz to, że przedsiębiorca nie ma wpływu, czy konsumenci odbierają telefony, czy też nie. Przedsiębiorca wskazał, że czyni starania, aby konsumenci telefony odbierali, m.in. poprzez informacje zawarte w FAQ-u oraz przy procesie wypełniania formularza, prosząc konsumentów, aby odbierali kierowaną do nich korespondencję i telefony, gdyż w przeciwnym wypadku mogą zniweczyć szansę na uzyskanie finansowania.

[4.] W zakresie znajdujących się w aktach sprawy wydruków przedsiębiorców z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (dalej: CEiDG), którzy widnieją jako inwestorzy w ewidencji przedsiębiorcy, przedsiębiorca wskazał m.in., że działalność inwestorów będących pośrednikami finansowymi w całości realizowało to, co przedsiębiorca oferował konsumentom. W ocenie przedsiębiorcy, bez znaczenia w tym zakresie jest fakt, że jeden z inwestorów nie zdaje sobie w ogóle sprawy, że łączy go z przedsiębiorcą stosunek obligacyjny.

[5.] W odniesieniu do znajdujących się w aktach sprawy informacji o wysłanych wiadomościach SMS z jednego numeru telefonu przedsiębiorca zaznaczył, że trudno je zinterpretować. Skoro jednak jakiś podmiot wysyła tak znaczną liczbę wiadomości to znaczy, że jest bardzo zadowolony ze świadczonych na jego rzecz usług i tym samym oczekuje jeszcze większej ilości telefonów od inwestorów. Dopuszczalny jest również przeciwny wniosek, iż taka osoba chciała wyłudzić kredyt. Przedsiębiorca wskazał przy tym, że nie jest dla niego jasny cel dokonywania takich obliczeń i wobec tego wniósł o jego wyłączenie z zebranego materiału dowodowego, w tym także wezwania kierowanego do [...] z dnia 22 stycznia 2019 r. oraz odpowiedzi spółki. Przedsiębiorca zaznaczył także, że nie ma kontroli nad tym ile razy ktoś korzysta z prowadzonych przez niego serwisów, a dla konsumenta w końcowym rozrachunku liczy się to, czy uzyskał kredyt i bez znaczenia jest to, czy uzyskał go poprzez pośredników finansowych, czy też na skutek innych działań.

[6.] Przedsiębiorca poddał również w wątpliwość sposób numerowania kart - karty numerowane strona po stronie zamiast jednej strony zawierającej awers i rewers. Uwagi przedsiębiorcy dotyczyły wreszcie kwestii braku wniosków do Prokuratury Okręgowej w Gliwicach oraz policji o wydanie określonych dokumentów oraz luki w zawiadomieniu o przedłużeniu terminu zakończenia postępowania z dnia 22 stycznia 2019 r. do 30 kwietnia 2019 r.

[7.] Dwie uwagi przedsiębiorcy dotyczyły argumentacji, którą Prezes Urzędu zaprezentował w odpowiedzi na zażalenie przedsiębiorcy na Postanowienie nr 3 z dnia 19 grudnia 2018 r. dlatego też nie zostaną one przytoczone. Wydane w niniejszej sprawie ostrzeżenie konsumenckie jest wyłącznie kwestią wpadkową będącą obecnie przedmiotem postępowania

przed Sądem Okręgowym w Warszawie - Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów, a jego utrzymanie lub uchylenie pozostaje bez wpływu na wydanie w niniejszej sprawie decyzji.

Prezes Urzędu ustalił, co następuje:

Artur Karwot prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Karwot Artur GELDOR w Rybniku jest przedsiębiorcą wpisanym do CEiDG pod nr NIP: 6422479442. Z wpisu przedsiębiorcy w CEiDG wynika, że przedmiotem jego przeważającej działalności gospodarczej jest pozostała działalność wspomagająca prowadzenie działalności gospodarczej, gdzie indziej niesklasyfikowana (dowód: karta nr 102).

Na podstawie informacji przekazanych przez przedsiębiorcę, [...] oraz [...] ustalono, że przedsiębiorca Karwot Artur GELDOR w Rybniku prowadzi lub prowadził m.in. następujące serwisy internetowe, odnoszące się do możliwości uzyskania pożyczki, o następujących domenach (w nawiasach wskazano daty uruchomienia niektórych serwisów internetowych przedsiębiorcy w formacie dd.mm.rrrr):

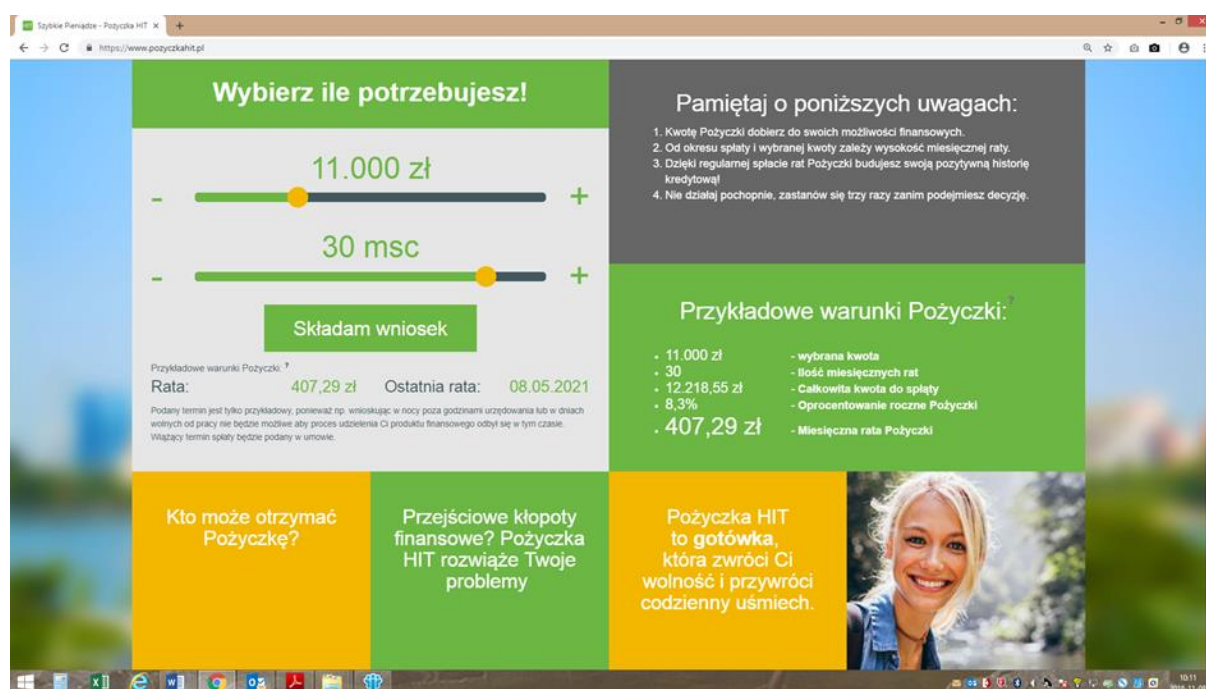
1. 3000-od-reki.pl [10.10.2016],
2. alfapro.pl [01.12.2017],
3. alisto-pożyczki.pl [11.09.2017],
4. as-chwilowka.pl [15.09.2017],
5. besavia.pl [22.04.2016],
6. bezbiku.pro [31.03.2016],
7. cedino.pl [09.10.2017],
8. eksolon.pl [13.12.2017],
9. euresco.pl [11.12.2015],
10. eurocontex.eu [23.11.2015],
11. fevitum.pl [29.09.2017],
12. fresh-finance.pl [04.03.2016],
13. gotowka-nadowod.pl [13.06.2016],
14. gotowkanadzis.pl [19.07.2016],
15. green-kredyt.pl [03.06.2016],
16. grumman.pl [14.08.2015],
17. kirchbaum.pl [22.02.2016],
18. korphan.pl [06.04.2016],
19. kredyt-na-pesel.pl [07.07.2016],
20. lopon.pl [11.04.2016],
21. onerque-kredyt.pl [19.11.2015],
22. orange-kredyt.pl [19.11.2015],
23. oplacalna-gotowka.pl [15.11.2016],
24. pomocnapozyczka.pro [18.02.2016],
25. pozyczka-tanio-szybko.pl [21.10.2016],
26. pozyczka.click [11.03.2016],
27. pozyczkahit.pl [04.08.2016],
28. pozyczkanatelefon24.pl [04.05.2010],
29. punkt-pozyczka.pl [22.08.2016],
30. rozsadnapozyczka.pl [11.07.2016],
31. rzetelna-pozyczka.pl [20.02.2017],
32. stopkomornikowi.pl [19.09.2016],
33. super-tania-chwilowka.pl [31.07.2016],
34. superportfel.eu [13.11.2015],
35. szczesliwagotowka.pl [27.10.2016],
36. szybka-wypłata.pl [05.09.2016],
37. szybkapozyczkabebik.eu [26.08.2015],
38. szybkapozyczkabezzaswiadczen.com,
39. tysiaczek.pl [25.09.2017],
40. vipon.pl [11.04.2016],
41. viskon.pl [08.03.2016],
42. w15min.com [28.05.2015],
43. wraplo.pl [03.10.2016],
44. wybierzpieniadze.pl [20.06.2016],
45. zebrapozyczki.pl [21.11.2017],
46. 12kredyt.pl [13.08.2015],
47. w1godz.pl,
48. bank-not.pl,
49. credit-in.pl,
50. credit-union.pl,
51. delan.pl [30.03.2015],
52. dinarion.pl,
53. do50000.pl,
54. dyv.pl,
55. e-thyssen.pl,
56. gdb-finance.pl [02.06.2010],
57. geldorbank.pl
58. gotowka.in,
59. gotowka.online,
60. indygo.top,
61. kasaani.pl,
62. korzystapozyczka.pl,
63. kredyt.li [16.08.2015],
64. kredytomat.pro,
65. mamkase.pl,
66. mega-chwilowka.pl,
67. nectus.pl [06.02.2015],
68. pieniadzedlapotrzebujacych.pl,
69. pomoc-finansowa.info,
70. postania.pl [18.05.2016],

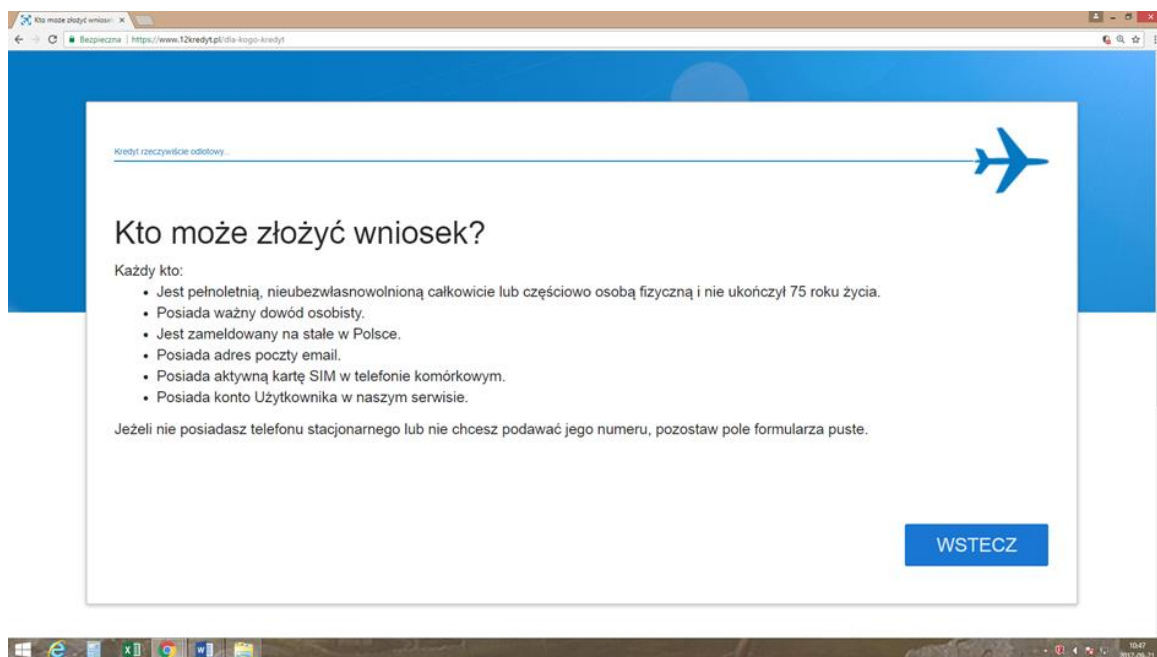
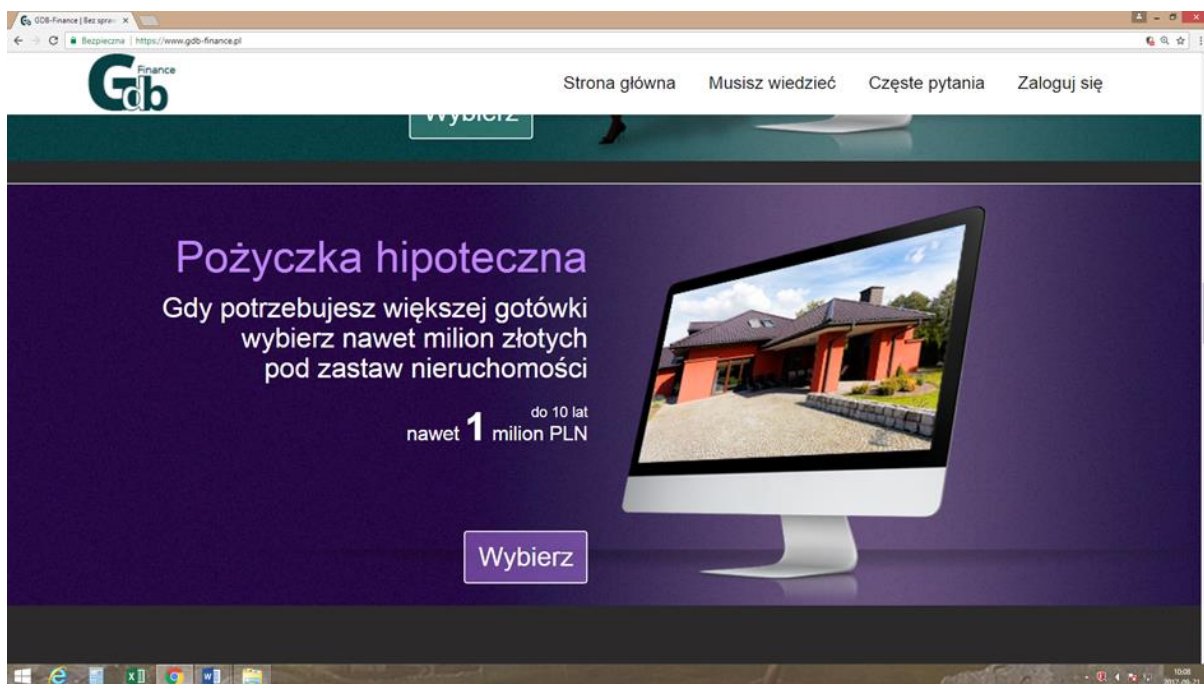
71. pozyczaj.online,
72. pozyczajbezstresu.pl,
73. pozyczka-sms.pl,
74. pozyczkabebik-u.pl [15.04.2015],
75. pozyczki-bez-bik.top,
76. pozyczkiprywatne.com [24.06.2010],
77. sa-exclusive.pl,
78. splac-zaleglosci.pl,
79. t-kredyt.com,
80. tgw-gotowka.pl,
81. uwaga-pozyczka.pl,
82. windwood.pl,
83. wypłac-dzisiaj.pl,
84. wayne-co.pl,
85. goodcash.pl,
86. kredytex.com,
87. nbd-money.pl,

(dowód: karty nr 170, 226, 280-281, 355-357).

88. geldoria-finance.pl,
89. dreamsbank.pl
90. pulapka-kredytowa.pl,
91. cash-express.pl,
92. i-pozyczki.net,
93. kancelaria-finansowa.net,
94. instytut-finansowy.net,
95. domfinansowy.tv,
96. mega-cash.pl,
97. nct-finance.pl,
98. plain-finance.pl,
99. finanse-bez-bik.pl,
100. online24kredyt.pl,
101. pozyczkibezzaswiadczen.com,
102. extraportfel.eu,
103. gotowka.pro.

Ww. serwisy posiadają tzw. suwaki - kalkulatory pożyczkowe - pozwalające na określenie parametrów pożyczki. Wskazują one również, iż klient może otrzymać pożyczkę w wysokości od kilku lub kilkudziesięciu tysięcy zł do nawet 1 miliona zł. Jednym z warunków wnioskowania o pożyczkę jest posiadanie aktywnej karty SIM w telefonie komórkowym: poniżej zrzuty z ekranu ze stron: pozyczkahit.pl, gdb-finance.pl oraz 12kredyt.pl (dowód: karty nr 53, 58, 318):

Zgodnie z postanowieniami regulaminów serwisów internetowych odnoszących się do możliwości uzyskania pożyczki: „Przedmiotem działania Serwisu jest gromadzenie przez Administratora danych oraz informacji podanych przez Pożyczkobiorcę podczas Rejestracji oraz we Wniosku celem udostępnienia ich Inwestorowi (...)”. Takie postanowienie znajduje się m.in. w § 4 punkt 1 następujących serwisów internetowych: nectus.pl, 12kredyt.pl, szybkapozyczkabezzaswiadczen.com, 1godz.pl, grumman.pl, orange-kredyt.pl, viskon.pl, w15minut.com, kredyt.li, pozyczkatelefon24.pl, gdb-finance.pl, 12kredyt.pl, postania.pl, pozyczkiprywatne.com oraz korphan.pl.

§ 4 ust. 2 regulaminów ww. serwisów stanowi zaś, że „Pożyczkobiorca upoważnia Administratora do udostępnienia danych podanych przez niego podczas Rejestracji oraz we Wniosku Inwestorowi”.

W § 4 punkt 9 ww. regulaminów określono opłaty dotyczące wnioskowania o pożyczkę. Opłaty te wahają się w granicach od 2,46 zł za rejestrację w serwisie do 30,75 zł za aktywację

wniosku kredytowego i późniejsze sprawdzenie jego statusu. Opłaty te nie podlegają zwrotowi:

The image consists of two screenshots from a web browser. The top screenshot shows a dark blue background with white text detailing the terms of service, specifically points 6 through 9 regarding data processing, decision-making, and fees. The bottom screenshot shows the website's header with navigation links and a light blue background with white text for points 8 and 9, which are partially obscured by a 'ODDŁUŻANIE' watermark.

podczas **Rejestracji w Serwisie** w terminie 14 dni przed usunięciem konta. W przypadku usunięcia konta z **Serwisu**, usunięciu ulegają wszelkie dane osobowe podane przez **Pożyczkobiorcę** w **Procesie rejestracji** oraz wszystkie **Wnioski** złożone przez **Pożyczkobiorcę** w tym **Serwisie**.

6. Dane **Pożyczkobiorcy** zbierane przez **Administradora** przetwarzane będą w celu świadczenia usług oferowanych w ramach **Serwisu** tj. kojarzenia **Pożyczkobiorcy** z **Inwestorami**, informowania **Pożyczkobiorcy** o zdarzeniach dotyczących złożonych przez niego **Wniosków**.

7. Decyzję o podjęciu kontaktu z **Pożyczkobiorcą** oraz o ewentualnym zawarciu umowy pożyczki, kredytu lub innego produktu finansowego z **Pożyczkobiorcą** podejmuje **Inwestor** po dokonaniu analizy danych podanych przez **Pożyczkobiorcę** we **Wniosku**, a udostępnionych przez **Administradora**.

8. **Administrator** nie pobiera od **Pożyczkobiorcy** żadnych prowizji, kosztów ubezpieczenia ani opłat dodatkowych związanych z udzieleniem pożyczki, kredytu lub innego produktu finansowego.

9. Opłaty:

1. Opłata za jednorazowy kod potrzebny do przesłania (aktywacji) **Wniosku** wynosi 30,75 zł z VAT (słownie: trzydzieści złotych i siedemdziesiąt pięć groszy).
2. Opłata za jednorazowy kod potrzebny do sprawdzenia statusu **Wniosku** wynosi 30,75 zł z VAT (słownie: trzydzieści złotych i siedemdziesiąt pięć groszy).
3. Opłata za jednorazowy kod potrzebny przy **Rejestracji w Serwisie** wynosi 2,46 zł z VAT (słownie: dwa złote i czterdzieści sześć groszy).
4. Opłaty podane w punktach 9.1., 9.2, 9.3 nie podlegają zwrotowi w przypadku prawidłowego spełnienia świadczenia przez **Administradora** opisanego w §5 niniejszego **Regulaminu**.
5. Powyższe opłaty nie stanowią opłat za udzielenie pożyczki, kredytu lub innego produktu finansowego, a

niego **Wniosków**

STRONA GŁÓWNA BEZ BIK NA WYDATKI **Pożyczki** www.postania.pl KLIENCI FAQ

8. **Administrator** nie pobiera od **Pożyczkobiorcy** żadnych prowizji, kosztów ubezpieczenia ani opłat dodatkowych związanych z udzieleniem pożyczki, kredytu lub innego produktu finansowego.

9. Opłaty:

LOGOWANIE

1. Opłata za jednorazowy kod potrzebny do przesłania (aktywacji) **Wniosku** wynosi 17,22 zł z VAT (słownie: siedemnaście złotych i dwadzieścia dwa grosze).
2. Opłata za jednorazowy kod potrzebny do sprawdzenia statusu **Wniosku** wynosi 30,75 zł z VAT (słownie: trzydzieści złotych i siedemdziesiąt pięć groszy).
3. Opłata za jednorazowy kod potrzebny przy **Rejestracji w Serwisie** wynosi 11,07 zł z VAT (słownie: jedenaście złotych i siedem groszy).
4. Opłaty podane w punktach 9.1., 9.2, 9.3 nie podlegają zwrotowi w przypadku prawidłowego spełnienia świadczenia przez **Administradora** opisanego w §5 niniejszego **Regulaminu**.
5. Powyższe opłaty nie stanowią opłat za udzielenie pożyczki, kredytu lub innego produktu finansowego, a są jedynie opłatami za wyraźnie opisane w §5 świadczenia spełniane przez **Administradora** na rzecz **Pożyczkobiorcy**.
10. **Serwis** podaje/ publikuje jedynie propozycje możliwej do uzyskania kwoty pożyczki lub kredytu, wysokości spłaty czy oprocentowania. Wszystkie warunki dotyczące konkretnej usługi uzgadniane są przez **Pożyczkobiorcę** bezpośrednio z **Inwestorem**. **Administrator**

Konsument nie jest informowany od kogo mógłby otrzymać pożyczkę - nie otrzymuje informacji na temat tzw. inwestorów, którym przedsiębiorca przekazuje dane wnioskodawców, a które to podmioty mają być odpowiedzialne za zawarcie umowy pożyczki z konsumentem. Dodatkowo, przedsiębiorca „nie odpowiada za brak Inwestora zainteresowanego zawarciem umowy z Pożyczkobiorcą na warunkach określonych przez niego we Wniosku” - § 4 ust. 13 regulaminów ww. serwisów internetowych. Równocześnie, „Decyzję o zawarciu umowy z Pożyczkobiorcą każdorazowo podejmuje Inwestor. Administrator nie ma żadnego wpływu na podejmowane przez Inwestora działania i decyzje w tym zakresie” - § 4 ust. 12 regulaminów ww. serwisów internetowych.

opłatami za wyraźnie opisane w §5 świadczenia spełniane przez **Administradora** na rzecz **Pożyczkobiorcy**.

10. **Serwis** podaje/ publikuje jedynie propozycje możliwej do uzyskania kwoty pożyczki lub kredytu, wysokości spłaty czy oprocentowania. Wszystkie warunki dotyczące konkretnej usługi uzgadniane są przez **Pożyczkobiorcę** bezpośrednio z **Inwestorem**. **Administrator** nie ponosi odpowiedzialności za treść tych uzgodnień.
11. Wypełnienie przez **Pożyczkobiorcę** Wniosku nie jest równoznaczne z udzieleniem pożyczki lub kredytu lub uzyskaniem promesy udzielenia pożyczki, kredytu czy innego produktu finansowego.
12. Decyzję o zawarciu umowy z **Pożyczkobiorcą** każdorazowo podejmuje Inwestor. **Administrator** nie ma żadnego wpływu na podejmowane przez **Inwestora** działania i decyzje w tym zakresie.
13. **Administrator** nie odpowiada za brak **Inwestora** zainteresowanego zawarciem umowy z **Pożyczkobiorcą** na warunkach określonych przez niego we **Wniosku**.
14. Po aktywowaniu przez **Pożyczkobiorcę** Wniosku jest on udostępniany **Inwestorom** przez okres 30 dni. Jeśli żaden z **Inwestorów** nie zgłosi się w określonym terminie celem zawarcia umowy z **Pożyczkobiorcą**, Wniosek traci ważność, zaś **Inwestor** traci możliwość pobrania danych **Pożyczkobiorcy**.
15. **Serwis** umożliwia **Pożyczkobiorcy** możliwość złożenia więcej niż jednego Wniosku o udzielenie pożyczki lub kredytu lub innego produktu finansowego. Każdy z **Wniosków** jest udostępniany **Inwestorom** przez okres 30 dni od daty aktywacji i podlega osobnej opłacie zgodnie z pkt. 9 powyżej.
16. **Inwestor** nie jest obowiązany informować **Administradora** z jakich przyczyn nie nawiązał współpracy z **Pożyczkobiorcą** ani na jakich warunkach współpracę podjął.
17. Sposób pozyskiwania **Inwestorów** przez **Właściciela** stanowi tajemnicę handlową.
18. **Pożyczkobiorca** wyraża zgodę na usługę przypominania o konieczności dokończenia lub uzupełnienia formularza wniosku na adres e-mail lub numer telefonu podany podczas **Rejestracji**.
19. **Pożyczkobiorca** wyraża zgodę na otrzymywanie innych powiadomień i wiadomości związanych z serwisem na adres e-mail lub numer telefonu podany podczas **Rejestracji**.
20. **Administrator** zastrzega sobie pełne prawo do zarządzania komentarzami, ich moderacji lub usunięcia.

§5
[Momenty spełnienia świadczeń przez Administratora na rzecz Pożyczkobiorcy]

1. Spełnienie świadczeń przez **Administradora** na rzecz **Pożyczkobiorcy** następuje w określonych poniżej, poszczególnych

(dowód: karty nr 26, 29, 31, 34, 37, 42, 44, 46, 56, 60, 63, 68, 72, 76, 86, 90, 98, 101, 231).

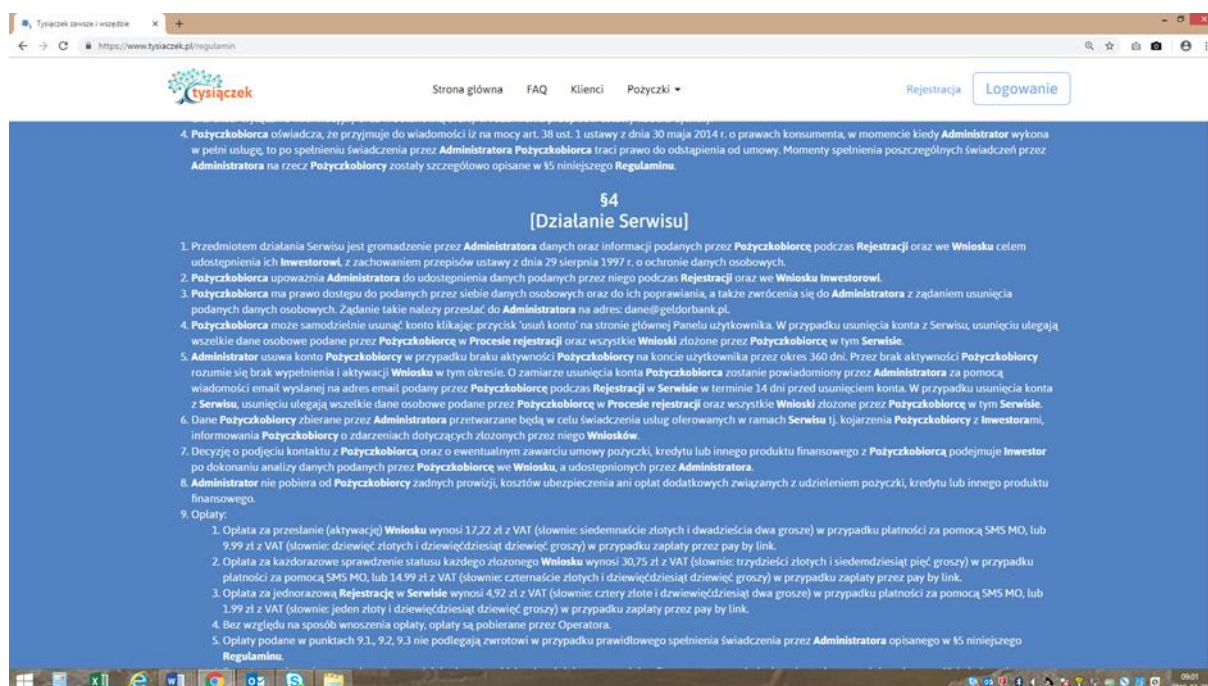
Operatorem serwisów internetowych przedsiębiorcy obsługującym płatne wiadomości SMS Premium Rate jest spółka [...]. Z informacji przekazanych w toku postępowania przez ten podmiot wynika, że przedsiębiorca współdzielił z innymi przedsiębiorcami następujące numery o podwyższonej opłacie: 71480, 72480, 73480, 74480, 75480, 76480, 79480, 91400, 91900 92022, 92521 oraz 92550 (dowód: karta nr 127).

Z analizy niektórych serwisów internetowych wynika, że poza możliwością płatności SMS-ami o podwyższonej opłacie istnieje również możliwość płatności „pay by link”:

AlfaPro - Pożyczki dla każdego i na każdą kieszeń

usługi ulegają wszelkie dane osobowe podane przez **Pożyczkobiorcę** w procesie rejestracji w celu wyznaczenia **Wniosku** złożonego przez **Pożyczkobiorcę** w tym serwisie.

5. **Administrator** usuwa konto **Pożyczkobiorcy** w przypadku braku aktywności **Pożyczkobiorcy** na koncie użytkownika przez okres 360 dni. Przez brak aktywności **Pożyczkobiorcy** rozumie się brak wypełnienia i aktywacji Wniosku w tym okresie. O zamiarze usunięcia konta **Pożyczkobiorca** zostanie powiadomiony przez **Administradora** za pomocą wiadomości email wysłanej na adres email podany przez **Pożyczkobiorcę** podczas **Rejestracji** w **Serwisie** w terminie 14 dni przed usunięciem konta. W przypadku usunięcia konta z **Serwisu**, usunięciu ulegają wszelkie dane osobowe podane przez **Pożyczkobiorcę** w **Procesie rejestracji** oraz wszystkie **Wnioski** złożone przez **Pożyczkobiorcę** w tym **Serwisie**.
6. Dane **Pożyczkobiorcy** zbierane przez **Administradora** przetwarzane będą w celu świadczenia usług oferowanych w ramach **Serwisu** tj. kojarzenia **Pożyczkobiorcy** z **Inwestorami**, informowania **Pożyczkobiorcy** o zdarzeniach dotyczących złożonych przez niego **Wniosków**.
7. Decyzję o podjęciu kontaktu z **Pożyczkobiorcą** oraz o ewentualnym zawarciu umowy pożyczki, kredytu lub innego produktu finansowego z **Pożyczkobiorcą** podejmuje **Inwestor** po dokonaniu analizy danych podanych przez **Pożyczkobiorcę** we **Wniosku**, a udostępnionych przez **Administradora**.
8. **Administrator** nie pobiera od **Pożyczkobiorcy** żadnych prowizji, kosztów ubezpieczenia ani opłat dodatkowych związanych z udzieleniem pożyczki, kredytu lub innego produktu finansowego.
9. Opłaty:
 1. Opłata za przesłanie (aktywację) **Wniosku** wynosi 17,22 zł z VAT (słownie: siedemnaście złotych i dwadzieścia dwa grosze) w przypadku płatności za pomocą SMS MO, lub 9 zł z VAT (słownie: dziewięć złotych) w przypadku zapłaty przez pay by link.
 2. Opłata za każdorazowe sprawdzenie statusu każdego złożonego **Wniosku** wynosi 30,75 zł z VAT (słownie: trzydzieści złotych i siedemdziesiąt pięć groszy) w przypadku płatności za pomocą SMS MO, lub 19 zł z VAT (słownie: dziewiętnaście złotych) w przypadku zapłaty przez pay by link.
 3. Opłata za jednorazową **Rejestrację** w **Serwisie** wynosi 4,92 zł z VAT (słownie: cztery złote i dziewięćdziesiąt dwa grosze) w przypadku płatności za pomocą SMS MO, lub 3 zł z VAT (słownie: trzy złote) w przypadku zapłaty przez pay by link.
 4. Bez względu na sposób wnoszenia opłaty, opłaty są pobierane przez Operatora.
 5. Opłaty podane w punktach 9.1., 9.2, 9.3 nie podlegają zwrotowi w przypadku prawidłowego spełnienia świadczenia przez **Administradora** opisanego w §5 niniejszego **Regulaminu**.
 6. Powyższe opłaty nie stanowią opłat za udzielenie pożyczki, kredytu lub innego produktu finansowego, a są jedynie opłatami za wyraźnie opisane w §5 świadczenia spełniane przez **Administradora** na rzecz **Pożyczkobiorcy**.
10. **Serwis** podaje/ publikuje jedynie propozycje możliwej do uzyskania kwoty pożyczki lub kredytu, wysokości spłaty czy oprocentowania. Wszystkie warunki dotyczące konkretnej usługi uzgadniane są przez **Pożyczkobiorcę** bezpośrednio z **Inwestorem**. **Administrator** nie ponosi odpowiedzialności za treść tych uzgodnień.
11. Wypełnienie przez **Pożyczkobiorcę** Wniosku nie jest równoznaczne z udzieleniem pożyczki lub kredytu lub uzyskaniem promesy udzielenia pożyczki, kredytu czy innego produktu finansowego.
12. Decyzję o zawarciu umowy z **Pożyczkobiorcą** każdorazowo podejmuje Inwestor. **Administrator** nie ma żadnego wpływu na podejmowane przez **Inwestora** działania i decyzje w tym zakresie.
13. **Administrator** nie odpowiada za brak **Inwestora** zainteresowanego zawarciem umowy z **Pożyczkobiorcą** na warunkach określonych przez niego we **Wniosku**.
14. Po aktywowaniu przez **Pożyczkobiorcę** Wniosku jest on udostępniany **Inwestorom** przez okres 30 dni. Jeśli żaden z **Inwestorów** nie zgłosi się w określonym terminie celem zawarcia umowy z **Pożyczkobiorcą**, Wniosek traci ważność, zaś **Inwestor** traci możliwość pobrania danych **Pożyczkobiorcy**.

Ten sposób płatności jest przewidziany przez przedsiębiorcę m.in. w następujących serwisach: viskon.pl, alisto-pozyczki.pl, as-chwilowka.pl, tysiaczek.pl, fevitum.pl, cedino.pl, zebrapozyczki.pl, eksolon.pl oraz alfapro.pl (dowód: karty nr 362-377).

Zgodnie z § 1 ust. 1 pkt 9 regulaminów serwisów internetowych, które przewidują tą metodę płatności: „PAY-BY-LINK (PBL) - metoda płatności internetowej polegająca na tym, że Pożyczkobiorca otrzymuje specjalnie wygenerowany link, za pomocą którego przechodzi do strony płatności w swoim banku. Warunkiem płatności pay-by-link jest posiadanie przez Pożyczkobiorcę rachunku w banku udostępniającym taką usługę”.

Przedsiębiorca poinformował, że ten sposób płatności został wprowadzony w październiku 2017 r. (dowód: karta nr 378).

Na stronach internetowych odnoszących się do możliwości uzyskania pożyczki przedsiębiorca prezentował m.in. następujący przekaz:

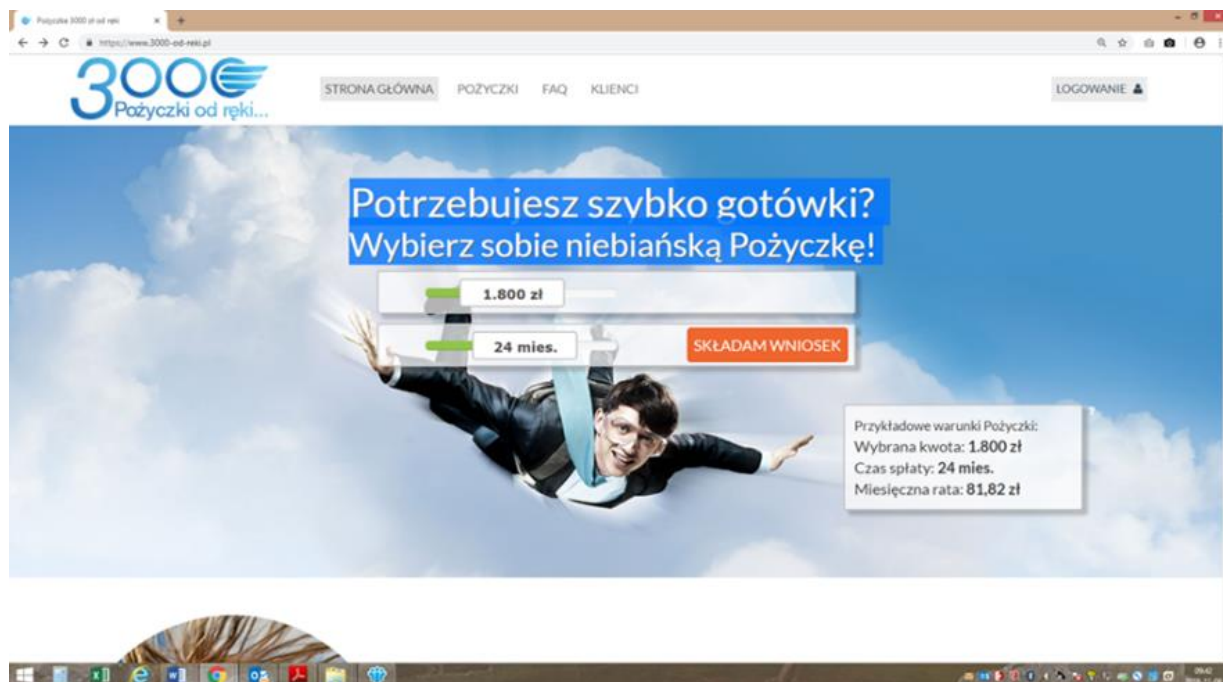
➤ „Bez ukrytych kosztów Serwis nie pobiera zaliczki lub prowizji”, „Raz, dwa i masz Pożyczkę Dajemy Ci możliwości na miarę Twoich potrzeb”, „Pożyczki online od zaraz”, „Szybko, łatwo, bez ukrytych kosztów” - cedino.pl,

➤ „Wybierz powyższymi suwakami potrzebną Ci kwotę Pożyczki i najdogodniejszy dla Ciebie czas spłaty. Pamiętaj że obciążenie miesięczną ratą będzie nie tylko jednorazowe, lecz jest to zobowiązanie do uregulowania, każdego miesiąca, przez cały okres trwania zobowiązania. Dlatego dokładnie przelicz swoje wszystkie miesięczne wydatki, aby móc spokojnie i bez specjalnych wyrzeczeń spłacać raty swojej Pożyczki” - fevitum.pl,

➤ „3 szybkie kroki do gotówki 1 Za pomocą suwaków wybierz odpowiednią kwotę określ czas spłaty 2 Załóż i wypełnij załóż konto użytkownika wypełnij szybki wniosek 3 Pożyczka szybka akceptacja wniosku dowolne przeznaczenie” - zebrapozyczki.pl,

➤ „Tradycja i zaufanie 7 lat tradycji online w Internecie, zawsze 24 godziny na dobę”, „Opcja dostawy przelewem na konto lub opcja przekazu pocztowego. Obie opcje mają swoje wady i zalety. Przekaz pocztowy zapewnia większą dyskrecję i jest on dobrą alternatywą dla osób, które z jakichś powodów nie chcą aby pieniądze zostały przelane do banku. Może to na skutek zajęcia komorniczego, a może na przykład chcą zrobić niespodziankę współmałżonkowi i chcą to zachować w tajemnicy. Przelew jest natomiast opcją szybszą i zazwyczaj bezpłatną w przeciwieństwie do przekazu pocztowego” - pozyczkanatelefon24.pl,

- „Pożyczka na przejściowe problemy Znalazłeś się w sytuacji kiedy brakuje Ci gotówki a wydatek nagli? Rachunek za gaz i prąd okazał się o wiele większy niż przypuszczałeś? Niestety samochód czy lodówka lubią psuć się w najmniej odpowiednim momencie, a nie wszystkie wydatki można przewidzieć. W jaki sposób możesz poradzić sobie w takiej sytuacji? Pożyczka na przejściowe problemy rozwiąże każdy kłopot. Naprawa samochodu czy nawet kupno nowego nie będzie stanowiło żadnego problemu. Atrakcyjnie niskie raty oraz możliwość samodzielnego wyboru okresu spłaty pomogą Ci łatwo spłacić Pożyczkę” - pozyczkahit.pl.
- „Potrzebujesz szybko gotówki? Wybierz sobie niebiańską Pożyczkę!”, „Tania Pożyczka bez weryfikacji BIKu” - 3000-od-reki.pl:

(dowód: karty nr 314-319).

W serwisach internetowych przedsiębiorcy odnoszących się do możliwości uzyskania pożyczki znajduje się m.in. zakładka zatytułowana „Klienci”. Znajdują się w niej opinie osób, które miały skorzystać z usług przedsiębiorcy. Poniżej przedstawiono przykładowe komentarze:

„Miałam awarię w domu i musiałam wyremontować sporo rzeczy, dlatego potrzebowałam na szybko pieniędzy. W banku to mi odmówili, bo nie mam teraz dochodów dlatego skorzystałam z waszej firmy. Dziękuję i bardzo serdecznie pozdrawiam.

30.07.2018r. 11:34:26 Irena

Serdeczne podziękowania. Takiej pomocy nawet od rodziny nie można się spodziewać. Dziękuję i życzę wszystkiego dobrego.

30.07.2018r. 08:37:19 Wiesława

A ja wczorej dostałem. Dzięki.

29.07.2018r. 20:49:24 Darek

Już korzystałem drugi raz i tym razem również jestem zadowolony.

29.07.2018r. 18:20:30 Tomasz

Polecam was moim znajomym i pisałam też w internecie jak mi pomogliście. Dziękuję.

29.07.2018r. 15:13:18 Danuta

co, że górnik to nie dają? tu dali i bez problemu wszystko. dałem kumplom z dołu niech też się cieszą

29.07.2018r. 12:38:36 Bogdan” - pisownia oryginalna.

Jak ustalono, komentarze o tej samej treści oraz zamieszczone w tym samym czasie znajdowały się na stronie zebrapozyczki.pl, cedino.pl oraz fevitum.pl (dowód: karty nr 286-287):

Zebra Pożyczki

STRONA GŁÓWNA FAQ KLIENTY REJESTRACJA LOGOWANIE

Miałam awarię w domu i musiałam wyremontować sporo rzeczy, dlatego potrzebowałam na szybko pieniędzy. W banku to mi odmówili, bo nie mam teraz dochodów dlatego skorzystałam z waszej firmy. Dziękuję i bardzo serdecznie pozdrawiam.

— 30.07.2018r. 11:34:26 Irena

Serdeczne podziękowania. Takiej pomocy nawet od rodziny nie można się spodziewać. Dziękuję i życzę wszystkiego dobrego.

30.07.2018r. 08:37:19 Wiesława —

A ja wczoraj dostałam. Dzięki.

— 29.07.2018r. 20:49:24 Darek

Już korzystałem drugi raz i tym razem również jestem zadowolony.

29.07.2018r. 18:20:30 Tomasz —

Polecam was moim znajomym i pisałam też w internecie jak mi pomogliście. Dziękuję.

cedino

STRONA GŁÓWNA FAQ KLIENTY POŻYCZKI Załącz Konto Logowanie

Miałam awarię w domu i musiałam wyremontować sporo rzeczy, dlatego potrzebowałam na szybko pieniędzy. W banku to mi odmówili, bo nie mam teraz dochodów dlatego skorzystałam z waszej firmy. Dziękuję i bardzo serdecznie pozdrawiam.

— 30.07.2018r. 11:34:26 Irena

Serdeczne podziękowania. Takiej pomocy nawet od rodziny nie można się spodziewać. Dziękuję i życzę wszystkiego dobrego.

30.07.2018r. 08:37:19 Wiesława —

A ja wczoraj dostałam. Dzięki.

— 29.07.2018r. 20:49:24 Darek

Już korzystałem drugi raz i tym razem również jestem zadowolony.

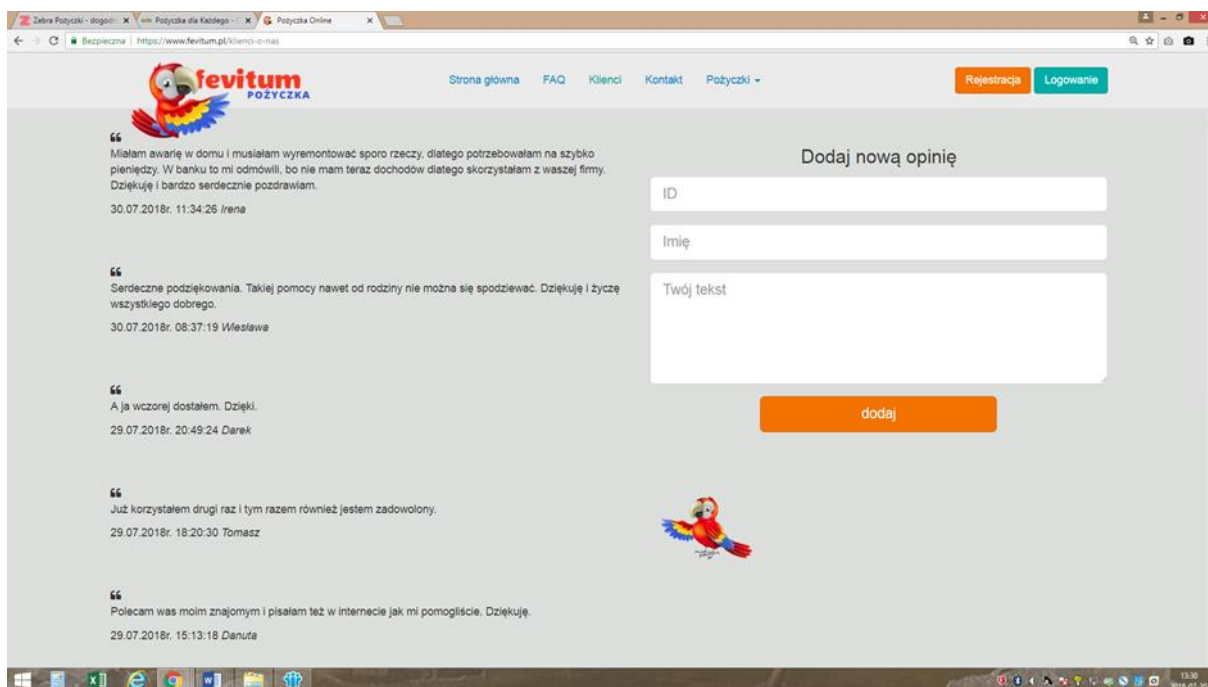
29.07.2018r. 18:20:30 Tomasz —

Polecam was moim znajomym i pisałam też w internecie jak mi pomogliście. Dziękuję.

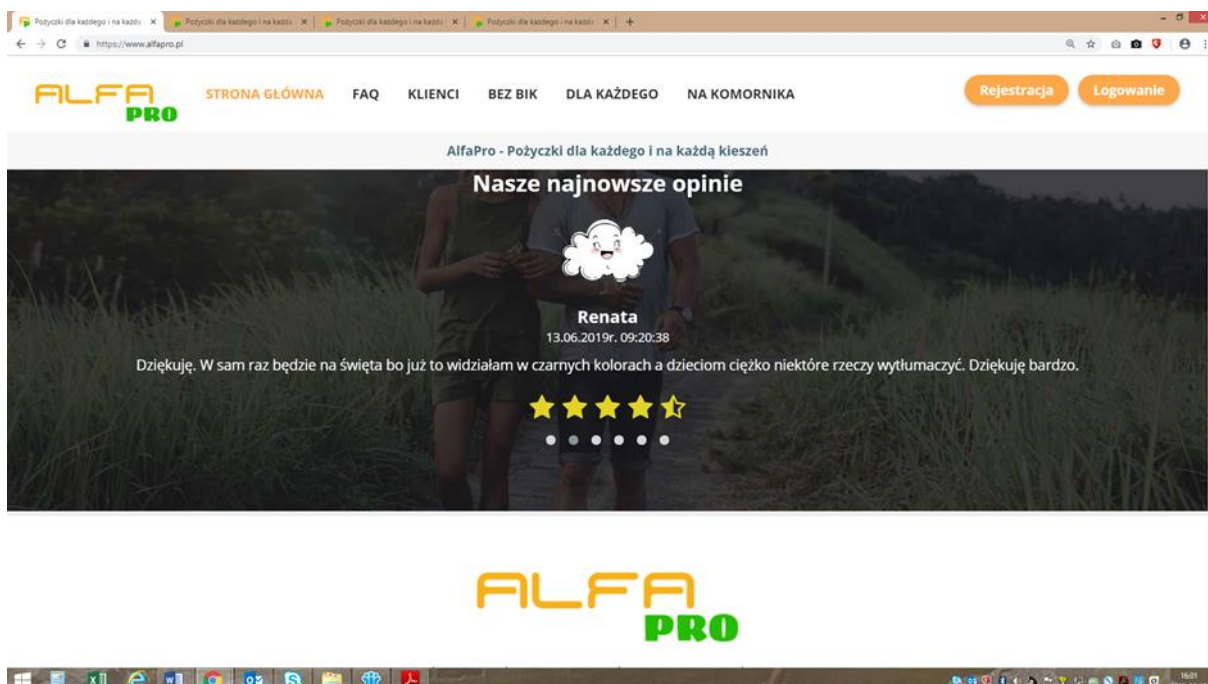
— 29.07.2018r. 15:13:18 Danuta

co, że górnik to nie dają? tu dali i bez problemu wszystko. dałem kumplom z dołu niech też się cieszą

29.07.2018r. 12:38:36 Bogdan —

Wykonane przez Prezesa Urzędu w dniu 13 czerwca 2019 r. zrzuty z ekranu z niektórych serwisów internetowych przedsiębiorcy pozwoliły także ustalić, że o godz. 9:20:38 w serwisie alfabro.pl pojawił się m.in. komentarz o treści: „Dziękuję. W sam raz będzie na święta bo już to widziałam w czarnych kolorach a dzieciom ciężko niektóre rzeczy wytłumaczyć. Dziękuję bardzo” (dowód: karta nr 463):

W toku postępowania, pismem z dnia 22 maja 2018 r., [...] - podmiot odpowiedzialny od strony informatycznej za funkcjonowanie stron internetowych prowadzonych przez przedsiębiorcę wskazał, że ww. komentarze pojawiają się automatycznie z bazy komentarzy przesłanej przez przedsiębiorcę, a na stronach internetowych przedsiębiorcy nie ma możliwości dodawania komentarzy przez ich użytkowników. Zgodnie z informacjami przekazanymi przez ww. podmiot, możliwość taka została wyłączona na zlecenie przedsiębiorcy, który i tak uprzednio filtrował dodawane komentarze (dowód: karta nr 290).

Okoliczność tę potwierdził również sam przedsiębiorca w toku postępowania. Pismem z dnia 31 lipca 2018 r. zwrócono się do przedsiębiorcy o wskazanie, przez kogo zamieszczane są komentarze/opinie na prowadzonych przez przedsiębiorcę serwisach internetowych odnoszących się do możliwości uzyskania pożyczki (dowód: karta nr 286). W piśmie z dnia 14 sierpnia 2018 r., przedsiębiorca wskazał, że komentarze są dodawane automatycznie oraz że pochodzą z prawdziwych komentarzy sprzed kilku lat, kiedy można było dodawać komentarze na stronach. Przedsiębiorca wyjaśnił także, że możliwość dodawania komentarzy została zablokowana, gdyż konkurencja dodawała oszczerstwa i wulgaryzmy, nad którymi nie mógł zapanować i oddzielić spamu od rzeczywistych komentarzy (dowód: karta 298).

Na podstawie raportu z analizy plików bazodanowych z dnia 23 lipca 2018 r., przesłanych przez Komendę Wojewódzką Policji w Katowicach ustalono, że ostatni z komentarzy został zaprogramowany na dzień 16 grudnia 2022 r. (dowód: karta nr 408).

W trakcie postępowania ustalono również, że przedsiębiorca nie jest kredytodawcą i nie udziela konsumentom pożyczek. Przedsiębiorca nie jest również pośrednikiem kredytowym. Działalność przedsiębiorcy opiera się na pozyskiwaniu danych osobowych potencjalnych pożyczkobiorców. Dane osobowe konsumentów - pozyskiwane za pośrednictwem prowadzonych przez niego stron internetowych - zamieszczane są następnie przez przedsiębiorcę w serwisie internetowym nelp.pl. Zgodnie z § 2 ust. 1 regulaminu tego serwisu jego celem jest „(...) umożliwienie nawiązania kontaktu Użytkownika z Pożyczkobiorcą w celu udzielenia pożyczki, kredytu lub sprzedaży innego produktu finansowego w drodze zawarcia odrębnej umowy między Użytkownikiem a Pożyczkobiorcą” (dowód: karta nr 171).

Z informacji przekazanych przez przedsiębiorcę wynika, że w ww. serwisie nelp.pl zarejestrowanych było [...] podmiotów - tzw. „inwestorów”. Według stanu na dzień 15 maja 2018 r. aktywnych „inwestorów” było już tylko [...] - przedsiębiorca nie wskazał przy tym, którzy inwestorzy to inwestorzy aktywni.

Na bazie informacji przekazanych przez przedsiębiorcę ustalono także, że żaden z „inwestorów” nie jest kredytodawcą - instytucją pożyczkową w rozumieniu przepisów ustawy o kredycie konsumenckim i nie udziela kredytów konsumenckich - a co najwyżej pośrednikiem kredytowym. Co do zasady, na przesłanym przez przedsiębiorcę zestawieniu inwestorów widniały osoby prowadzące jednoosobową działalność gospodarczą. Dwa wpisy dotyczą tego samego przedsiębiorcy, którego wpis z racji zgonu został wykreślony - [...] (dowód: karty nr 169, 311). Wykreślonych z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej zostało również [...] innych inwestorów: [...] (dowód: karty nr 169, 307, 309-310). Z kolei zawieszenie wpisu w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej dotyczy [...] (karty: nr 169, 308).

W przypadku inwestora [...], na podstawie protokołu przesłuchania tego podmiotu w charakterze świadka w postępowaniu karnym w dniu 25 stycznia 2018 r. ustalono, że podmiot ten w żaden sposób nie wykorzystywał przy pośrednictwie usług finansowych danych konsumentów z serwisu nelp.pl. Na pytanie zadane w trakcie przesłuchania „w jakim celu firma została zalogowana na stronie www.nelp.pl?” ww. podmiot odpowiedział, że „ja nawet nie pamiętam logowania na stronie www.nelp.pl, nie przypominam sobie tego w jakim celu mogłam zalogować się na takiej stronie. Być może przeglądając sieć, szukałam czegoś w Internecie jednorazowo mogłam wejść na taką stronę w 2015 r., która mogła wymagać logowania, jednak nie wykorzystywałam tego faktu w żaden sposób i w ten sposób nie pozyskałam żadnego klienta. Nie mogę nawet potwierdzić zarejestrowania się na tej stronie i nie kojarzę bym miała do niej dostęp oraz dostęp do jakichkolwiek danych potencjalnych pożyczkobiorców. W ten sposób nie pozyskiwałam klientów”. „Inwestor” ten wyjaśnił również, że jego firma nie dotarła za pośrednictwem strony www.nelp.pl do żadnej osoby mogącej być potencjalnym pożyczkobiorcą (dowód: karty nr 391-392).

Ponadto, [...] wpisy z przestanej przez przedsiębiorcę listy inwestorów zawierały błędy, wobec czego niemożliwym było ustalenie właściwych danych przedsiębiorcy. Dla przykładu można wskazać na inwestora [...], NIP [...]. Analiza nr NIP wskazywała, iż przynależy on do przedsiębiorcy [...], która z dniem [...] zaprzestała wykonywania indywidualnej działalności gospodarczej, a z dniem [...] nastąpiło wykreślenie jej wpisu z rejestru (dowód: karty nr 169, 313).

W toku postępowania zwrócono się do przedsiębiorcy o wyjaśnienie wątpliwości dotyczących niektórych „inwestorów”. Z informacji uzyskanych od przedsiębiorcy wynika, że nie weryfikował on w żaden sposób danych podmiotów rejestrujących się w serwisie nelp.pl. Wskazał jedynie, że inwestorzy zakładając konto w serwisie muszą podać prawdziwe dane, wobec czego przedsiębiorca założył, że ich wpisy są prawidłowe. Ustalono również, że przedsiębiorca nie sprawdzał, ile pożyczek zostało uruchomionych przez poszczególnego „inwestora” (dowód: karta nr 109, 184).

Jednym z inwestorów, którego status mógł wskazywać, że zajmuje się udzielaniem pożyczek jest [...] (dalej: [...]). Działa on jednak w roli pośrednika kredytowego. W toku postępowania, pismem z dnia 27 września 2018 r., ww. podmiot wskazał m.in., że nie udziela finansowania z własnych środków oraz że zarejestrował się w serwisie nelp.pl w okolicach września 2015 r. Wyjaśnił również, że „portfel klienta znajdujący się w serwisie nelp.pl jest bardzo niski” - a spora część kontaktów udostępnionych w serwisie nelp.pl z uwagi na nieodbieranie telefonu, brak udokumentowanego dochodu lub odmowę finansowania nie otrzymała decyzji pozytywnej. Tym niemniej od października 2015 r. [...] procedował zawarcie umów kredytowych dla [...] wniosków, z czego „wyłacono [...] umów na kwotę wolumenu brutto [...] zł” (dowód: karta nr 303).

Na podstawie zeznań świadka [...] w postępowaniu karnym z dnia 25 stycznia 2018 r., ustalono co następuje. Świadek jest pracownikiem [...]. [...] nie posiada wykazu osób z serwisu nelp.pl, których dane następnie wykorzystywał przekazując innym podmiotom - pośrednikom i pożyczkodawcom. Z uwagi na „niską jakość” pożyczkobiorców, którzy zainteresowani są w większości pożyczkami pozabankowymi ich dane przekazywane są głównie do [...]. [...] nie jest w stanie wskazać, które konkretnie osoby otrzymały finansowanie. W toku składanych zeznań świadek wskazał, iż od 2015 r. przy wykorzystaniu danych ze strony nelp.pl wolumen uruchomionych środków przez firmy pożyczkowe i pośredników na rzecz pożyczkobiorców wyniósł minimum [...] zł. Świadek nie był w stanie określić szczegółowo liczby uruchomionych w ten sposób produktów, jednak miało to być minimum [...] produktów jak nie więcej. W opinii świadka liczba ta może stanowić kilka procent skuteczności uruchomionych produktów. Powodem takiego stanu rzeczy wg świadka jest brak kontaktu z klientami - ponad połowa potencjalnych pożyczkobiorców ma nie odbierać telefonów lub telefon jest nieaktywny. Ponadto, [...] nie posiada informacji na jakich konkretnie stronach internetowych prowadzonych przez Artura Karwotę rejestrowały się osoby wnioskujące o pożyczkę (dowód: kart nr 389-390).

Z zeznań świadka [...] - kierownika ds. reklamacji w spółce [...], na podstawie zeznań z przesłuchania świadka w postępowaniu karnym z dnia 26 kwietnia 2018 r., wynika, że nie posiada on wiedzy ani możliwości weryfikacji, czy spółka otrzymywała dane klientów za pośrednictwem strony nelp.pl. Z wyjaśnień świadka wynika, że na podstawie umów zawartych z [...] podmiot ten był zobowiązany do pozyskiwania danych potencjalnych klientów spółki i przekazania tych danych spółce. Ponadto, na podstawie wyjaśnień świadka ustalono, że w okresie od 1 stycznia 2015 r. do 9 września 2016 r., spółka otrzymała od [...] ok. [...] danych potencjalnych pożyczkobiorców, z którymi podjęto próby kontaktu w celu przedstawienia oferty spółki. [...] klientów złożyło wnioski o pożyczkę w spółce, w wyniku czego zawartych zostało [...] umów (dowód: karty nr 395-397).

Na podstawie informacji przekazanych przez [...] ustalono, że przedsiębiorca aktywował swoje konto w systemie [...] w dniu 5 czerwca 2013 r. (dowód: karta nr 127). Globalna liczba SMS-ów Premium Rate wysłanych poprzez prowadzone przez przedsiębiorcę serwisy internetowe wyniosła [...] - wg stanu ze stycznia 2019 r. Spółka odnotowała pierwszego SMS-a Premium Rate wysłanego przez prowadzone przez przedsiębiorcę serwisy internetowe w dniu 27 grudnia 2013 r. Z kolei globalna liczba numerów telefonów, z których wysyłano SMS-y Premium Rate to [...] numerów.

Spółka przedstawiła również informacje na temat liczby SMS-ów Premium Rate dla 10 numerów telefonów, z których wysłano ich największą ilość. Dane te przedstawiają się następująco:

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.
[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

Pozyskano również informacje dotyczące serwisów internetowych przedsiębiorcy, za pośrednictwem których wysłano największą liczbę SMS-ów Premium Rate wraz z liczbą wysłanych za ich pośrednictwem SMS-ów Premium Rate:

<u>„Url serwisu</u>	<u>Liczba SMS-ów Premium Rate</u>
1) https://www.onerque-kredyt.pl	[...]
2) https://www.viskon.pl	[...]
3) https://www.gotowkanadzis.pl	[...]
4) https://www.viskon.pl	[...]
5) https://www.bezbiku.pro	[...]” (dowód: karta nr 354).

Spółka [...] wyjaśniła również, że rozliczenie środków finansowych za usługi SMS Premium Rate następuje z reguły w cyklach miesięcznych na podstawie wygenerowanych raportów z systemu [...]. Do dnia 30 stycznia 2019 r. z tytułu usługi SMS Premium Rate przedsiębiorca otrzymał wypłaty o wartości [...] zł, z czego w 2018 r. jego wynagrodzenie z tego tytułu wyniosło [...] zł (dowód: karta nr 354). [...] wartości z każdego wysłanego SMS-a Premium Rate przypada operatorowi - [...] - a [...] przedsiębiorcy (dowód: karta nr 133).

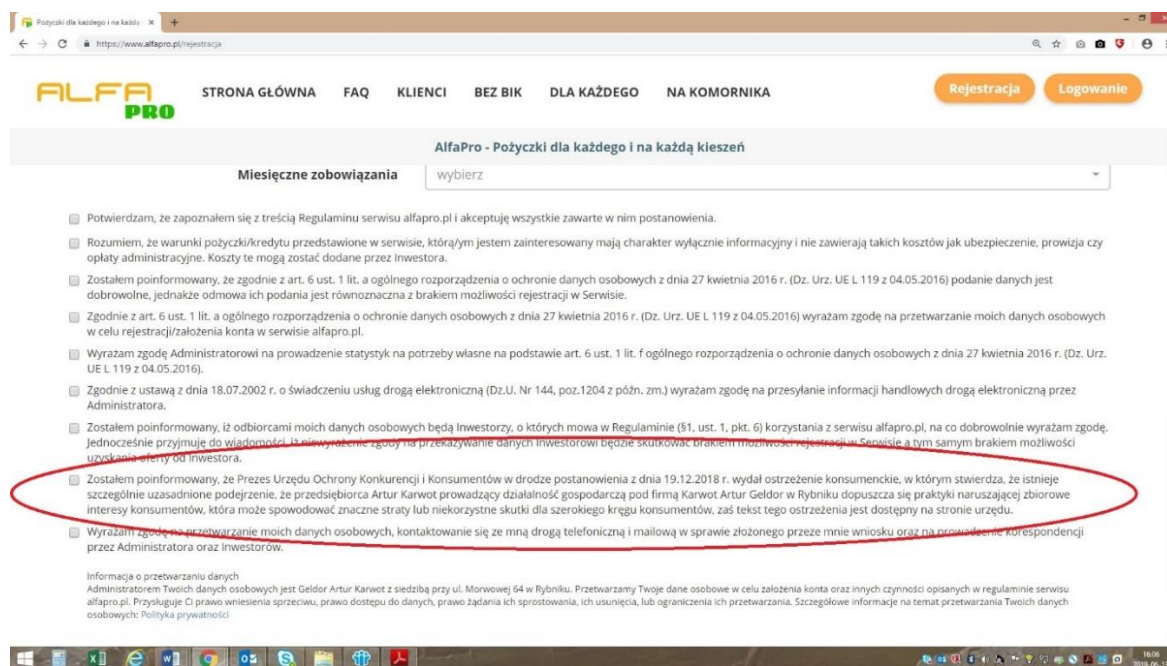
W toku postępowania przedsiębiorca wyjaśnił, że „z smsów” uzyskał w 2017 r. następujące obroty:

Styczeń	[...]
Luty	[...]
Marzec	[...]
Kwiecień	[...]
Maj	[...]
Czerwiec	[...]
Lipiec	[...]
Sierpień	[...]
Wrzesień	[...]
Październik	[...]
Listopad	[...]

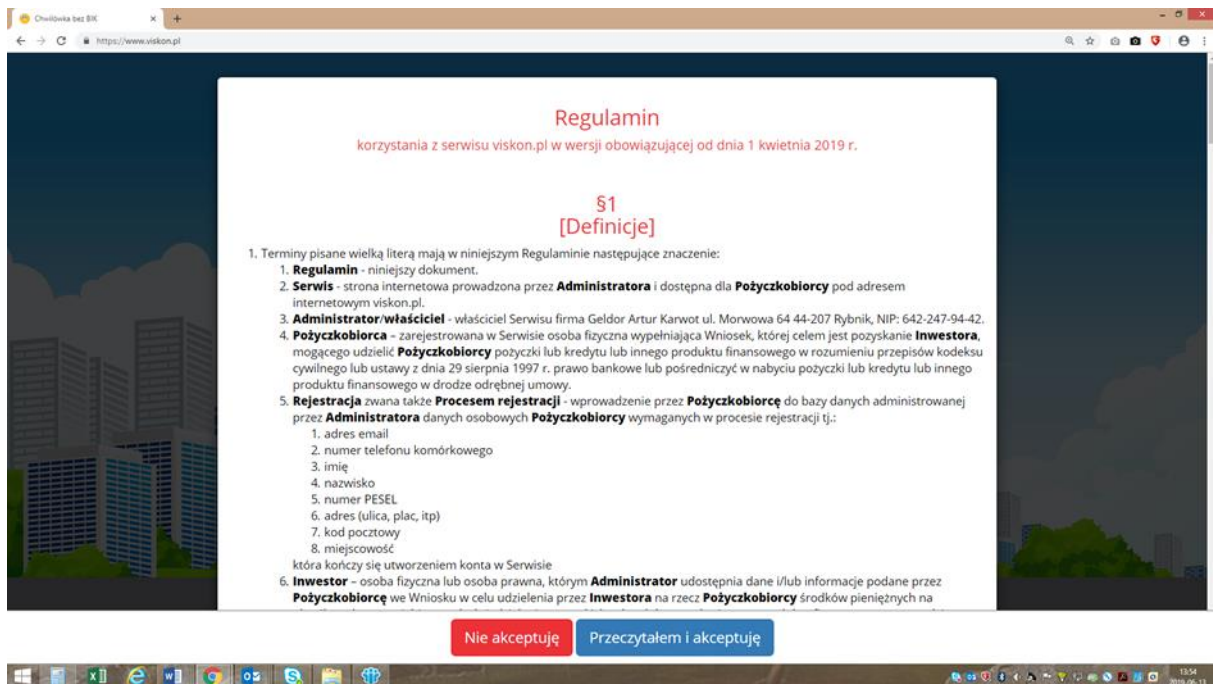
Grudzień	[...]
Suma:	[...]

(dowód: karta nr 169).

Pismem z dnia 1 czerwca 2019 r. przedsiębiorca poinformował, że wychodząc naprzeciw oczekiwaniom Prezesa Urzędu co do jasności przekazów kierowanych do konsumentów, po wydaniu w niniejszej sprawie ostrzeżenia konsumenckiego, na każdej stronie podczas rejestracji konta informuje o tym, że takie ostrzeżenie zostało wydane, a konsument musi potwierdzić zrozumienie tej wiadomości poprzez zaznaczenie odpowiedniej kratki. Przedsiębiorca nie udokumentował jednak w żaden sposób tej okoliczności, w tym nie wskazał daty, od której taka informacja miałaby być konsumentom przekazywana oraz których dokładnie serwisów ta zmiana dotyczy. Samodzielnie wykonane przez Prezesa Urzędu zrzuty z ekranu z następujących serwisów internetowych: viskon.pl, tysiaczek.pl, fevitum.pl, cedino.pl, as-chwilowka.pl, alfapro.pl oraz eksolon.pl, pozwalają na stwierdzenie, iż taka informacja jest w nich prezentowana od co najmniej 13 czerwca 2019 r. Informacja ta brzmi następująco: „Zostałem poinformowany, że Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w drodze postanowienia z dnia 19.12.2018 r. wydał ostrzeżenie konsumenckie, w którym stwierdza, że istnieje szczególnie uzasadnione podejrzenie, że przedsiębiorca Artur Karwot prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Karwot Artur Geldor w Rybniku dopuszcza się praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, która może spowodować znaczne straty lub niekorzystne skutki dla szerokiego kręgu konsumentów, zaś tekst tego ostrzeżenia jest dostępny na stronie urzędu” (dowód: karty nr 452, 454, 456, 459, 461, 463, 466).

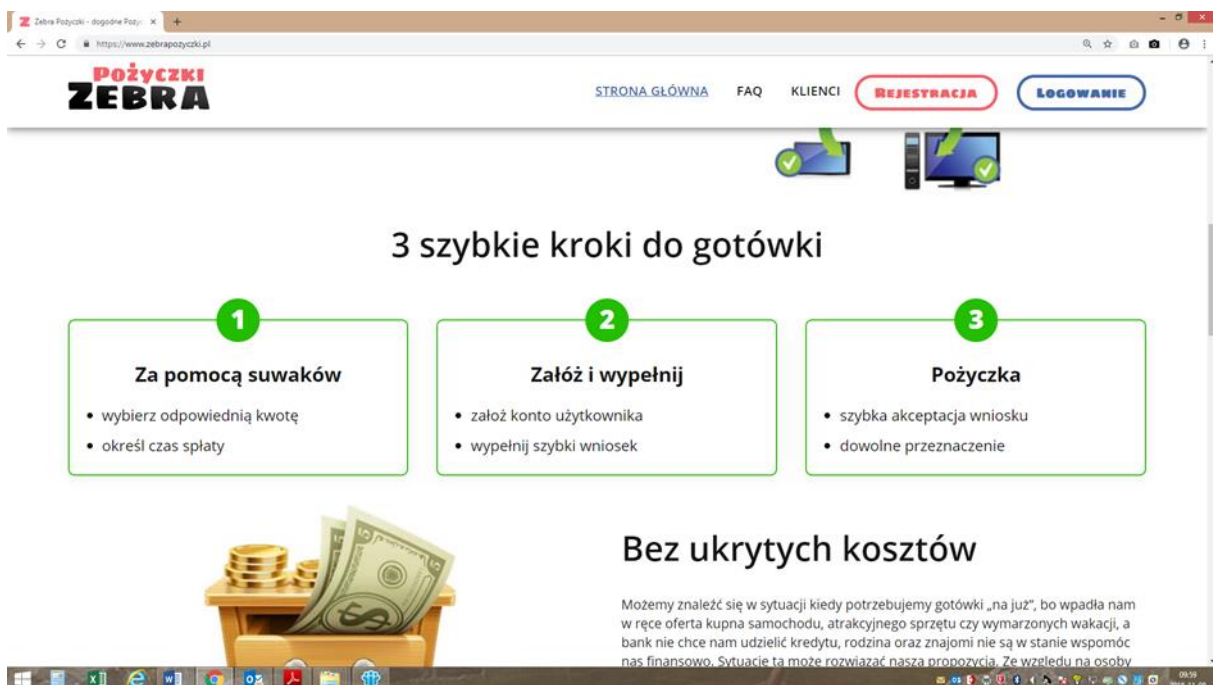
Ponadto dokonana przez Prezesa Urzędu analiza niektórych z serwisów przedsiębiorcy (viskon.pl, tysiaczek.pl, fevitum.pl i cedino.pl) wykazała także, że przed wyświetleniem właściwej zawartości strony internetowej pojawia się treść regulaminu danego serwisu. Po zaznaczeniu pola „Przeczytałem i akceptuję” użytkownik otrzymuje dostęp do serwisu:

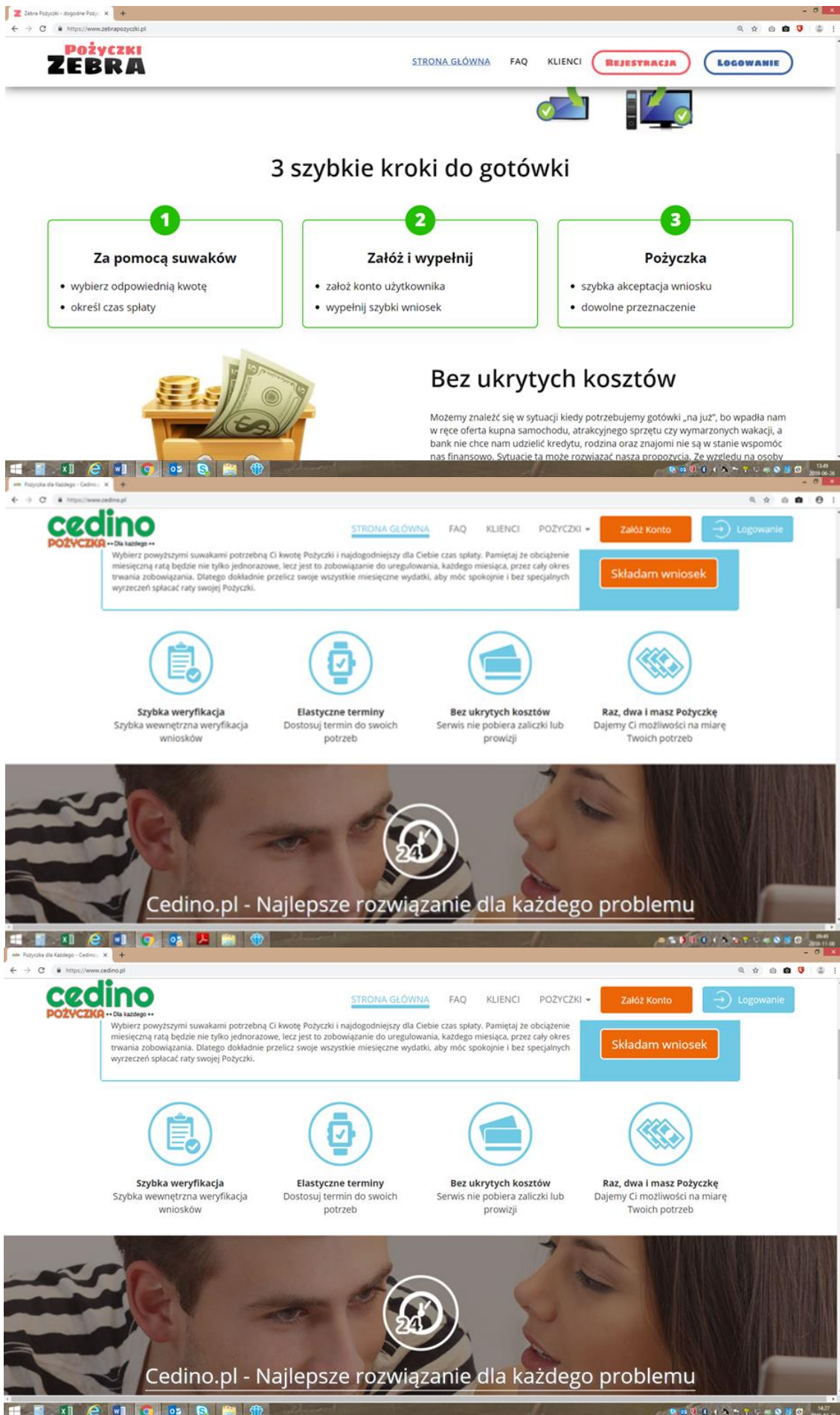

(dowód: karty nr 450-451, 455, 457, 465).

Mechanizmu takiego nie wprowadzono jednak m.in. w serwisie as-chwilowka.pl, alfabro.pl oraz eksolon.pl (dowód: karty nr 453-454, 460-463).

Poniżej Prezes Urzędu przedstawia w sposób porównawczy zrzuty z ekranu z serwisu www.zebrapozyczki.pl (wykonane w dniu 8 listopada 2018 r. o godz. 9:59 oraz w dniu 26 czerwca 2019 r. o godz. 13:49) oraz www.cedino.pl (wykonane w dniu 8 listopada 2018 r. o godz. 9:49 oraz w dniu 26 czerwca 2019 r. o godz. 14:27) - dowód: karty nr: 315, 317, 468-469.

W ten sam sposób Prezes Urzędu udokumentował przekaz reklamowy na stronach www.fevitum.pl oraz www.pozyczkanatelefon24.pl (dowód: karty nr 316, 319, 470-471).

Pismem z dnia 26 lutego 2019 r. przedsiębiorca przedstawił informacje o obrocie osiągniętym w 2018 r. i przedstawił na tę okoliczność zeznanie podatkowe za 2018 r. (PIT-36L). Z tytułu pozarolniczej działalności gospodarczej przedsiębiorca wykazał przychód w wysokości [...] zł. Wyjaśnił przy tym, że obrót jaki osiągnął 2018 r. wynika z zeznania podatkowego (dowód: karty nr 378-385).

Prezes Urzędu zważył, co następuje

Naruszenie interesu publicznego

Stosownie do art. 1 ust. 1 uokik, ochrona interesów przedsiębiorców i konsumentów podejmowana w ramach działań Prezesa Urzędu prowadzona jest w interesie publicznym. Naruszenie interesu publicznego stanowi podstawę do rozstrzygnięcia przez Prezesa Urzędu sprawy w oparciu o przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Interes publiczny zostaje naruszony w szczególności wówczas, gdy określonymi działaniami przedsiębiorcy dotknięty jest szerszy krąg uczestników rynku, względnie, gdy wywołują one na rynku niekorzystne zjawiska, powodując zaburzenia w jego prawidłowym funkcjonowaniu¹. Ingerencja Prezesa Urzędu ma na celu ochronę interesów zbiorowości, a nie poszczególnych, indywidualnych uczestników rynku.

W ocenie Prezesa Urzędu, rozpatrywana sprawa ma charakter publiczny, gdyż wiąże się z ochroną praw potencjalnie nieograniczonej liczby konsumentów, którzy mogą być narażeni na negatywne skutki praktyki stosowanej przez przedsiębiorcę. Przedsiębiorca poprzez prowadzone strony internetowe przekazuje konsumentom informacje na temat możliwości otrzymania pożyczki, podczas gdy w rzeczywistości umowy takie nie są przez niego zawierane. Oznacza to, że potencjalnie każdy konsument zainteresowany otrzymaniem pożyczki przez Internet może zdecydować się na złożenie wniosku o udzielenie pożyczki poprzez strony internetowe prowadzone przez przedsiębiorcę, co wskazuje na ingerencję w interes publiczny.

Interes publiczny przejawia się także w postaci zbiorowego interesu konsumentów. Z uwagi na to, że w niniejszej sprawie ma miejsce naruszenie przez przedsiębiorcę interesu publicznego, możliwe jest poddanie kwestionowanych działań przedsiębiorcy ocenie w świetle przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów pod kątem stosowania przez niego praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów.

Ocena zachowania przedsiębiorcy w aspekcie naruszenia zakazu stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów

Zgodnie z art. 24 ust. 1 uokik, zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Natomiast art. 24 ust. 2 uokik stanowi, że przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami zachowanie przedsiębiorcy. Na gruncie niniejszej sprawy zbiorowe interesy konsumentów podlegają ochronie przed wymierzonymi w nie naruszeniami polegającymi na sprzecznych z dobrymi obyczajami działaniach przedsiębiorcy.

W związku z powyższym, dla uznania zachowania przedsiębiorcy za niezgodne z zawartym w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów zakazem stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów należy wykazać, że spełnione zostały kumulatywnie trzy następujące przesłanki:

¹ Wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 24 października 1991 r., sygn. akt XVII Amr 8/90.

1. oceniane zachowanie musi być podejmowane przez podmiot będący przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów;
2. zachowanie przedsiębiorcy jest sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami;
3. zachowanie to godzi w zbiorowe interesy konsumentów.

1. Status przedsiębiorcy

Zgodnie z art. 4 pkt 1 lit. a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przez przedsiębiorcę rozumie się przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2018 r. poz. 646). Zgodnie z art. 196 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę - Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej (Dz.U. z 2018 r. poz. 650) do postępowań w sprawach przedsiębiorców wszczętych na podstawie przepisów dotychczasowych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy Prawo przedsiębiorców, to jest przed dniem 30 kwietnia 2018 r., stosuje się przepisy dotychczasowe. W świetle przepisów dotychczasowych, na podstawie których wszczęte zostało niniejsze postępowanie, to jest zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1829 ze zm.) przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną - wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. Art. 2 ww. ustawy o swobodzie działalności gospodarczej definiuje działalność gospodarczą jako zarobkową działalność wytwórczą, handlową, budowlaną, usługową oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodową wykonywaną w sposób zorganizowany i ciągły.

Artur Karwot jest przedsiębiorcą wpisanym do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej pod nr NIP: 6422479442. Przedmiotem przeważającej działalności gospodarczej przedsiębiorcy jest pozostała działalność wspomagająca prowadzenie działalności gospodarczej, gdzie indziej niesklasyfikowana.

Nie ulega zatem wątpliwości, że Artur Karwot posiada status przedsiębiorcy w rozumieniu powoływanego powyżej art. 4 pkt 1 uokik. Tym samym, przy wykonywaniu działalności gospodarczej, podlega on rygorom określonym w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów, a jego działania mogą być oceniane w aspekcie naruszenia zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

2. Sprzeczność zachowania przedsiębiorcy z dobrymi obyczajami

Na gruncie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów sankcjonowane jest zachowanie przedsiębiorcy sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami. Sprzeczność z prawem działania lub zaniechania przedsiębiorcy może być ujmowana jako zachowanie niezgodne z obowiązującymi przepisami prawa stanowionego. Dobre obyczaje natomiast pozostają klauzulą generalną, która podlega konkretyzacji na okoliczność danego stanu faktycznego. Naruszenie przez przedsiębiorcę przepisów prawa stanowionego lub dobrych obyczajów jest jednocześnie wyrazem naruszenia obowiązującego porządku prawnego, który obejmuje zarówno nakazy i zakazy wynikające z norm prawa powszechnie obowiązującego, jak i nakazy i zakazy wynikające z zasad współżycia społecznego i dobrych obyczajów². Rozważenia, przy ocenie możliwości przypisania przedsiębiorcy stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, wymaga zatem kwestia, czy jego zachowanie było zgodne, czy też niezgodne z obowiązującymi zasadami porządku prawnego.

²Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 13 listopada 2007 r., sygn. akt XVII AmA 45/07.

W ocenie Prezesa Urzędu, w analizowanym przypadku działanie przedsiębiorcy było sprzeczne z dobrymi obyczajami.

Pojęcie dobrych obyczajów nie jest w prawie zdefiniowane, ale podobnie jak zasady współżycia społecznego, jest przedmiotem wielu orzeczeń sądowych oraz opracowań doktryny³. Wskazuje się w nich, że dobre obyczaje to uczciwe zasady postępowania i ustalone zwyczaje w ujęciu etyczno-moralnym, a na ich treść składają się elementy etyczne i socjologiczne kształtowane przez oceny moralne i społeczne stanowiące uzupełnienie porządku prawnego. Przy takim założeniu sprzeczne z dobrymi obyczajami są m.in. działania wykorzystujące niewiedzę, brak doświadczenia konsumenta, naruszenie równorzędności stron umowy, działania zmierzające do dezinformacji i wywołania błędnego przekonania konsumenta⁴. Chodzi więc o działania potocznie określane jako nieuczciwe, nierzetelne, odbiegające *in minus* od standardów postępowania.

W niniejszej sprawie przedsiębiorca przekazywał konsumentom chcącym zawrzeć umowy pożyczki informacje na temat możliwości jej otrzymania poprzez prowadzone przez niego strony internetowe, podczas gdy w rzeczywistości umowy takie nie były zawierane. Przedsiębiorca czerpał korzyści finansowe z płatności dokonywanych przez osoby zainteresowane otrzymaniem pożyczki za pomocą SMS-ów Premium Rate oraz płatności pay by link.

Na gruncie niniejszej sprawy Prezes Urzędu za dobry obyczaj przyjął rzetelne, uczciwe i należyte traktowanie konsumentów. Dobre obyczaje wymagają bowiem, aby przedsiębiorca nie wykorzystywał nieświadomości i zaufania konsumentów w celu osiągnięcia korzyści majątkowych. Przedsiębiorca swoim zachowaniem naruszył zatem zasadę uczciwości i przyzwoitości w stosunkach z konsumentami chcącymi zawrzeć z nim umowy pożyczki. Prowadzone przez przedsiębiorcę serwisy internetowe, poprzez swoją konstrukcję, układ oraz przekaz marketingowy mogą wskazywać, iż działalność przedsiębiorcy polega na udzielaniu pozabankowych pożyczek konsumenckich. Ich wygląd - w tym tzw. „suwaki” pozwalające na określenie parametrów pożyczki oraz zamieszczone w serwisie informacje są bliźniaczo podobne do serwisów instytucji pożyczkowych udzielających kredytów konsumenckich z wykorzystaniem kanału internetowego. Przedsiębiorca stosuje powszechnie znane standardy rynkowe, sugerujące odbiorcy, iż korzysta z witryny instytucji pożyczkowej.

Dostępne na ww. stronach „suwaki” sugerują, iż klient może otrzymać pożyczkę w wysokości od kilku lub kilkadziesiąt tysięcy złotych do nawet miliona złotych. Równocześnie oferta przedsiębiorcy jest bardzo szeroka - adresowana praktycznie do wszystkich potencjalnych klientów firm oferujących pozabankowe pożyczki konsumenckie. W ocenie Prezesa Urzędu, przedsiębiorca może wywoływać u konsumentów mylne przekonanie, że mogą oni, poprzez prowadzone przez niego strony internetowe, otrzymać pożyczkę. Na ww. stronach internetowych przedsiębiorca posługuje się bowiem przekazem reklamowym sugerującym łatwość, szybkość i pewność uzyskania kredytu. Również adresy niektórych serwisów internetowych mogą wskazywać, iż złożenie wniosku kredytowego to jedynie formalność. Dla przykładu można wskazać na takie serwisy jak: 3000-od-reki.pl, gotowka-nadowod.pl, gotowkanadzis.pl, szybka-wypłata.pl, w15min.com oraz kredyt-na-pesel.pl. Konsumentom mają więc prawo oczekiwać niezwłocznego zawarcia umowy pożyczki i otrzymania wnioskowanych środków. Uzyskanie pożyczki poprzez prowadzone przez przedsiębiorcę serwisy

³Wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 13 listopada 1991 r., sygn. akt I ACr 411/91, Wokanda 1992/4; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 stycznia 2003 r., sygn. akt II CKN 1097/00, Lex nr 78878; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 czerwca 2003 r., sygn. akt I CKN 473/01, Lex nr 80257; J. Szwaja [w:] Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji - Komentarz, Warszawa 2000, str. 122-133; R. Stefanicki, Dobre obyczaje w prawie polskim, Przegląd Prawa Handlowego, 2002/5.

⁴Wyrok Sądu Okręgowego - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 23 lutego 2006 r., sygn. akt XVII Ama 118/04.

internetowe nie jest jednak możliwe, gdyż przedsiębiorca nie jest kredytodawcą ani nawet pośrednikiem kredytowym. Jego działalność opiera się na pozyskiwaniu danych osobowych potencjalnych pożyczkobiorców oraz pobieraniu bezzwrotnych opłat rejestracyjnych oraz opłat za późniejszą aktywację wniosku kredytowego i sprawdzenie jego statusu.

Dane osobowe konsumentów - pozyskiwane za pośrednictwem prowadzonych przez niego stron internetowych - zamieszczane są przez przedsiębiorcę w serwisie internetowym nelp.pl, którego celem jest umożliwienie skontaktowania się konsumentów z potencjalnymi pożyczkodawcami (tzw. „inwestorami”). Jak jednak ustalono żaden z „inwestorów” współpracujących z przedsiębiorcą nie jest kredytodawcą - instytucją pożyczkową - a co najwyżej pośrednikiem kredytowym. Jak wynika z ustaleń faktycznych, wykorzystując dane klientów z serwisu nelp.pl nawiązywano kontakt z potencjalnymi pożyczkobiorcami i procedowano zawarcie umów pożyczek. Z informacji przedstawionych przez pośrednika [...] wynika, iż wykorzystując dane z serwisu nelp.pl zawartych zostało łącznie [...] umów na łączną kwotę ok. [...] zł. Dane te dotyczą okresu od września 2015 r. do sierpnia 2018 r. Proces ten jednak nie odbywał się automatycznie z wykorzystaniem tej platformy. Z wyjaśnień [...] - kierownika ds. reklamacji w spółce [...] - wynika, że konsumenci w każdym przypadku po nawiązaniu z nimi kontaktu składali *de facto* nowe wnioski o pożyczkę. Nie można więc stwierdzić, że konsumenci zawierali umowy pożyczki poprzez serwis nelp.pl.

Ponadto, okoliczność ewentualnego zawierania z konsumentami umów pożyczki z wykorzystaniem ich danych znajdujących się w serwisie nelp.pl jest irrelevantna na gruncie niniejszej sprawy. Należy bowiem podkreślić, że zarzut jaki postawiony został przedsiębiorcy dotyczy przekazywania konsumentom chcącym zawrzeć umowy pożyczki informacji na temat możliwości jej otrzymania poprzez strony internetowe prowadzone przez przedsiębiorcę, podczas gdy w rzeczywistości umowy takie nie są faktycznie zawierane. Dotyczy on więc serwisów internetowych dedykowanych potencjalnym pożyczkobiorcom. Strona internetowa nelp.pl nie była takim serwisem, gdyż była dedykowana pożyczkodawcom, a nie pożyczkobiorcom, a jak już wskazano powyżej nawet poprzez tę platformę konsumenci nie zawierali umowy pożyczki. Okoliczność ta potwierdza zasadność postawionego zarzutu, że poprzez serwisy internetowe prowadzone przez przedsiębiorcę i odnoszące się do możliwości uzyskania pożyczki nie było możliwości zawarcia takiej umowy.

Mając na uwadze, iż powyższa kwestia nie ma znaczenia dla oceny zasadności postawionego przedsiębiorcy zarzutu należy jednak zwrócić uwagę, iż procent uruchomionych pożyczek z wykorzystaniem danych konsumentów znajdujących się w serwisie nelp.pl jest niewielki w stosunku do liczby złożonych przez konsumentów „wniosków kredytowych” i wysłanych z tego tytułu SMS-ów Premium Rate. Świadczy to o iluzoryczności oferty kredytowej związanej z funkcjonowaniem serwisu nelp.pl. Jak bowiem ustalono, globalna liczba SMS-ów Premium Rate wysłanych poprzez prowadzone przez przedsiębiorcę serwisy internetowe wyniosła [...] - wg stanu ze stycznia 2019 r., z kolei globalna liczba numerów telefonów, z których wysyłano SMS-y Premium Rate to [...] numerów. Powyższe jednak nie uwzględnia płatności pay by link oraz nie obejmuje okresu przed dniem 27 grudnia 2013 r., kiedy to spółka [...] odnotowała pierwszego SMS-a Premium Rate wysłanego poprzez prowadzone przez przedsiębiorcę serwisy internetowe. Ponadto, do dnia 30 stycznia 2019 r. z tytułu świadczenia usług SMS Premium Rate przedsiębiorca otrzymał wypłaty o wartości [...] zł. Mając na względzie fakt, że [...] wartości z każdego wysłanego SMS-a przypada operatorowi - [...] - a [...] przedsiębiorcy, to potencjalna strata, jaką mogli ponieść konsumenci chcący zawrzeć umowy pożyczki mogła wynieść nawet ponad [...] zł.

Omawiane liczby świadczą o tym, że przedsiębiorca czerpał korzyści finansowe z płatności dokonywanych przez osoby zainteresowane otrzymaniem pożyczki za pomocą SMS-ów Premium Rate oraz płatności pay by link, a pożyczki nie były faktycznie zawierane poprzez prowadzone przez niego strony internetowe.

U potencjalnych pożyczkobiorców wykreowano błędny obraz rzeczywistości poprzez sugerowanie, iż możliwe jest otrzymanie pożyczki poprzez strony internetowe prowadzone przez przedsiębiorcę, a rejestracja w danym serwisie oraz aktywacja wniosku o udzielenie pożyczki/kredytu umożliwi konsumentom niezwłoczne ich uzyskanie. Napiętrzenie informacji sugerujących łatwość, szybkość i pewność uzyskania kredytu zachęcała konsumentów do zarejestrowania się w serwisie, złożenia wniosku i uiszczenia z tego tytułu bezzwrotnych opłat.

Szkodliwość modelu biznesowego przedsiębiorcy przejawia się w konieczności ponoszenia przez konsumentów bezzwrotnych opłat - niegwarantujących w żaden sposób pewności uzyskania kredytu, co stoi w ewidentnej sprzeczności z zapewnieniami przedsiębiorcy prezentowanymi w poszczególnym serwisie internetowym odnoszącym się do możliwości uzyskania pożyczki. W ocenie Prezesa Urzędu konsumenci nie wysyłaliby płatnych SMS-ów oraz nie dokonywali płatności pay by link, gdyby wiedzieli, że poprzez strony internetowe przedsiębiorcy nie jest możliwe zawarcie umowy pożyczki. Gdyby konsumenci mieli świadomość, iż ich wnioski o pożyczkę nie są rozpatrywane przez przedsiębiorcę, a ewentualnie mogą być przedmiotem zainteresowania nieokreślonych podmiotów trzecich - tzw. „inwestorów” - to nie skorzystaliby z oferty przedsiębiorcy, tylko udali się bezpośrednio do podmiotu udzielającego kredytów konsumenckich lub świadczącego usługi pośrednictwa finansowego. W ocenie Prezesa UOKiK przedsiębiorca ma świadomość, iż gdyby na swoich stronach internetowych w sposób rzetelny wskazał, że nie jest kredytodawcą ani pośrednikiem kredytowym, lecz tylko za opłatą gromadzi dane osobowe konsumentów, do których dostęp mogą mieć potencjalni pożyczkodawcy, to żaden z konsumentów nie skorzystałby z takiej oferty.

Podkreślenia wymaga również fakt, że wielu konsumentów, którzy zamierzali skorzystać z oferty przedsiębiorcy, mogło znajdować się w trudnej sytuacji materialnej. Ich problemy finansowe mogły pogłębiać się poprzez zachowanie przedsiębiorcy, gdyż w celu uzyskania pożyczki, konsumenci byli zobligowani do poniesienia niebagatelnych kosztów wynikających z płatności za rejestrację w danym serwisie, aktywację wniosku kredytowego i późniejsze sprawdzenie jego statusu. Co znamienne, przedsiębiorca wykorzystywał dużą liczbę stron internetowych, skierowanych do tej samej grupy adresatów. Ten sam konsument mógł wysłać większą liczbę SMS-ów, a z posiadanych przez Prezesa Urzędu informacji wynika, że niektórzy konsumenci wysłali po [...] wysokopłatnych SMS-ów.

Równocześnie, w ocenie Prezesa Urzędu, fakt sprecyzowania w regulaminach poszczególnych serwisów internetowych informacji na temat opłat za przestanie (aktywację) wniosku kredytowego, sprawdzenie statusu wniosku oraz rejestrację w serwisie, w żadnym wypadku nie legitymizuje działalności przedsiębiorcy jako działalności zgodnej z dobrymi obyczajami. Na aprobatę w pełni zasługuje stanowisko wyrażone w uzasadnieniu wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 18 czerwca 2015 r., sygn. akt VI ACa 1126/14, zgodnie z którym „(...) nie można wymagać od przeciętnego konsumenta aby do każdej reklamy i komunikatu SMS/MMS podchodził z dużą podejrzliwością i natychmiast weryfikował otrzymany przekaz z regulaminem poszukując ukrytych „haczyków”, czy niedopowiedzeń”. Oceny tej nie zmienia również wprowadzony przez przedsiębiorcę mechanizm związany z obowiązkiem uprzedniej akceptacji treści regulaminu przed uzyskaniem przez konsumentów dostępu do danego serwisu. Po pierwsze, mechanizm ten nie dotyczy wszystkich serwisów internetowych przedsiębiorcy, a po drugie nie niweczy w skutkach przekazu reklamowego, który w dalszym ciągu utwierdza konsumentów w przeświadczeniu o możliwości otrzymania pożyczki poprzez poszczególne serwisy internetowe przedsiębiorcy dotyczące pożyczek.

Tym samym należy uznać, że mimo iż przedsiębiorca przekazuje konsumentom chcącym zawrzeć umowy pożyczki informacje na temat możliwości jej otrzymania poprzez prowadzone przez niego strony internetowe, w rzeczywistości umowy takie nie są zawierane. W ocenie Prezesa Urzędu opisywane działanie przedsiębiorcy jest sprzeczne z dobrymi

obyczajami oraz godzi w zbiorowe interesy konsumentów, a w konsekwencji stanowi praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 2 uokik.

3. Naruszenie zbiorowych interesów konsumentów

Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów nie zawiera definicji zbiorowego interesu konsumentów, wskazując jednak w art. 24 ust. 3, że nie jest nim suma indywidualnych interesów konsumentów. Godzenie w zbiorowe interesy konsumentów oznacza zatem narażenie na uszczerbek interesów pewnej grupy lub wszystkich konsumentów poprzez stosowaną przez przedsiębiorcę praktykę. Ponadto, godzenie w zbiorowe interesy konsumentów może polegać zarówno na ich naruszeniu, jak i na zagrożeniu ich naruszenia. Ochrona zbiorowych interesów konsumentów ma miejsce wówczas, gdy działania przedsiębiorcy są powszechne w tym znaczeniu, że mogą dotknąć każdego konsumenta będącego lub mogącego być potencjalnie kontrahentem przedsiębiorcy.

Nie ulega wątpliwości, że działanie przedsiębiorcy godzi w interesy konsumentów wtedy, gdy wywołuje negatywne skutki w sferze ich praw i obowiązków. Natomiast przez interes zbiorowy należy rozumieć interes dotyczący konsumentów jako określonej zbiorowości. Dla stwierdzenia godzenia w zbiorowe interesy konsumentów istotne jest ustalenie, że konkretne działanie przedsiębiorcy nie ma ściśle określonego adresata, lecz jest kierowane do nieoznaczonego z góry kręgu podmiotów. Oceniając działanie przedsiębiorcy przez pryzmat definicji zawartej w art. 24 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, należy ustalić, czy jego działania mogą naruszać interesy nieoznaczonego kręgu potencjalnych klientów. Tego typu naruszenie wystąpi wówczas, gdy działania przedsiębiorcy dotyczą zbiorowości i mogą dotknąć każdego potencjalnego klienta, czyli gdy są powszechne. W orzecznictwie ugruntował się pogląd, zgodnie z którym naruszenie zbiorowych interesów konsumentów ma miejsce wówczas, gdy potencjalnie daną praktyką przedsiębiorcy może być dotknięty każdy konsument w analogicznych okolicznościach.

Sąd Najwyższy wskazał, że sformułowanie „nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma indywidualnych interesów konsumentów” należy rozumieć w ten sposób, że liczba indywidualnych konsumentów, których interesy zostały naruszone, nie decyduje o tym, czy dana praktyka narusza zbiorowe interesy konsumentów. Praktyką naruszającą zbiorowe interesy konsumentów jest bowiem takie zachowanie przedsiębiorcy, które podejmowane jest w warunkach wskazujących na powtarzalność zachowania w stosunku do indywidualnych konsumentów wchodzących w skład grupy, do której adresowane są zachowania przedsiębiorcy, w taki sposób, że potencjalnie ofiarą takiego zachowania może być każdy konsument będący klientem lub potencjalnym klientem przedsiębiorcy⁵.

Prezes Urzędu w niniejszej sprawie wziął pod uwagę działanie przedsiębiorcy odnoszące się do naruszenia zbiorowych interesów konsumentów. Zbiorowy interes realizuje się poprzez fakt, że potencjalnie wszyscy konsumenci, którzy chcieli zawrzeć umowę pożyczki przez Internet byli narażeni na sprzeczne z dobrymi obyczajami działanie przedsiębiorcy. Należy mieć na uwadze, że przedsiębiorca w przyjętym modelu działalności wykorzystuje wiele stron internetowych dotyczących pożyczek. W świetle przedstawionych powyżej okoliczności nie ulega wątpliwości, że kwestionowane zachowanie przedsiębiorcy jest dla konsumentów szkodliwe i godzi w ich chronione prawem interesy.

Działanie przedsiębiorcy odnosi się bowiem do zbiorowości tych konsumentów, dla których skutek w ww. postaci jest wspólny. Oczywistym jest zatem, że sprzeczne z dobrymi obyczajami działanie przedsiębiorcy nie dotyczy interesów poszczególnych osób, których sprawy miały charakter jednostkowy czy indywidualny ani też grupy takich osób, lecz naruszyło ono uprawnienia szerokiego kręgu nieprofesjonalnych uczestników rynku.

⁵ Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 kwietnia 2008 r., sygn. akt III SK 27/07.

Naruszenie zbiorowego interesu konsumentów powiązane jest z naruszaniem interesów gospodarczych konsumentów. Pod tym pojęciem należy rozumieć zarówno naruszenie interesów strictly ekonomicznych (o wymiarze majątkowym), jak również prawo konsumentów do uczestniczenia w przejrzystych i niezakłóconych przez przedsiębiorcę warunkach rynkowych, zapewniających konsumentom dokonywanie transakcji handlowych z przedsiębiorcami przy całkowitym zrozumieniu rzeczywistego sensu ekonomicznego i prawnego warunków dokonywanych czynności na etapie przedkontraktowym oraz w czasie wykonywania umowy, czego urzeczywistnieniem jest m.in. abstrakcyjnie pojmowane prawo do rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji w komunikacji pomiędzy przedsiębiorcą a konsumentem.

W niniejszej sprawie przedsiębiorca naruszył przede wszystkim majątkowy interes konsumentów. W celu otrzymania pożyczki konsumenci wysyłali wiadomości SMS o podwyższonej opłacie lub dokonywali płatności pay by link. Jak już wskazano w poprzedniej części decyzji, koszt SMS-ów Premium Rate oraz płatności pay by link, których należało dokonać były znaczne (sięgające nawet powyżej 30 złotych). Należy również mieć na uwadze, że możliwa jest sytuacja, w której konsument, mający na celu zawarcie umowy pożyczki przez Internet, wysłał więcej niż jednego SMS-a Premium Rate lub dokonał więcej niż jednego przelewu on-line.

Podkreślenia wymaga także, że przedsiębiorca wykorzystywał i wykorzystuje dużą liczbę stron internetowych, skierowanych do tej samej grupy adresatów, w związku z czym niewykluczone jest także, że konsument został narażony na straty finansowe przez przedsiębiorcę kilkakrotnie (poprzez różne strony internetowe). Innymi słowy - istnieje prawdopodobieństwo, że konsument, który po uiszczeniu opłaty nie otrzymał pożyczki poprzez jedną z prowadzonych przez przedsiębiorcę stron internetowych, złoży ponownie wniosek o udzielenie pożyczki i dokona płatności w związku z informacjami znajdującymi się na innej stronie internetowej prowadzonej przez przedsiębiorcę. Świadczą o tym zebrane informacje, zgodnie z którymi z co najmniej 10 numerów telefonów zostało wysłanych oddzielnie ponad [...] lub więcej SMS-ów Premium Rate.

W niniejszej sprawie przedsiębiorca naruszył również niemajątkowy interes konsumentów w postaci ich prawa do prawdziwej, rzetelnej informacji dotyczącej działalności przedsiębiorcy. Należy bowiem mieć na uwadze, że na skutek wykorzystywanego przez przedsiębiorcę przekazu reklamowego zawartego w poszczególnym serwisie konsumenci mogli nie mieć świadomości i wiedzy na temat tego, że faktycznie pożyczki nie zostaną im udzielone przez przedsiębiorcę. Z uwagi na powyższe zasadne jest stwierdzenie stosowania przez przedsiębiorcę praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów polegającej na przekazywaniu konsumentom chcącym zawrzeć umowy pożyczki informacji na temat możliwości jej otrzymania poprzez strony internetowe prowadzone przez przedsiębiorcę, podczas gdy w rzeczywistości umowy takie nie są faktycznie zawierane.

Ustosunkowanie się do uwag przedsiębiorcy dotyczących zebranego w sprawie materiału dowodowego

Ad [1]. Prezes Urzędu nie ocenia praktyki jakiej dopuszcza się przedsiębiorca przez pryzmat pojedynczych serwisów dotyczących pożyczek, ale ocenił w sposób generalny mechanizm działania przedsiębiorcy, który nie uległ zmianom na przestrzeni prowadzonego postępowania. Nie można zgodzić się ze stanowiskiem przedsiębiorcy, iż zawartość funkcjonujących serwisów internetowych dotyczących pożyczek uległa znacznej modyfikacji - odnoszącej się zwłaszcza do warstwy językowej przekazu reklamowego. Wykonane przez Prezesa Urzędu zrzuty z ekranu ze stron www.zebrapozyczki.pl, www.cedino.pl, www.fevitum.pl oraz www.pozyczkanatelefon24.pl wskazują, że przekaz reklamowy przedsiębiorcy nie uległ żadnym zmianom. Konsumenci są w nim informowani, iż złożenie wniosku o pożyczkę to jedynie formalność, a pieniądze zostaną im niezwłocznie wypłacone:

„szybka akceptacja wniosku dowolne przeznaczenie” oraz „Raz, dwa i masz Pożyczkę Dajemy Ci możliwości na miarę Twoich potrzeb”. Przedsiębiorca informuje również o braku dodatkowych opłat związanych z procesem wnioskowaniem o pożyczkę: „Bez ukrytych kosztów Serwis nie pobiera zaliczki lub prowizji” - co pozostaje w ewidentnej sprzeczności z informacjami znajdującymi się w regulaminach poszczególnych serwisów internetowych, które zawierają regulacje o konieczności poniesienia dodatkowych opłat. Znajdujące się w aktach sprawy wydruki zrzutów z ekranu dokumentują określony stan faktyczny dotyczący poszczególnego serwisu, a fakt zaprzestania funkcjonowania niektórych serwisów nie mógł wpłynąć na zmianę oceny działania przedsiębiorcy. W miejsce zamykanych serwisów pojawiały się bowiem nowe, a sposób ich działania był tożsamy z działaniem serwisów już nieistniejących. Dodatkowo zamknięcie danego serwisu nie jest równoznaczne z tym, iż przedsiębiorca nie wykorzysta jego domeny w przyszłości prowadząc tożsamą działalność. Jest to także informacja dla konsumentów, którzy mogli zostać poszkodowani na skutek działania takiego serwisu. Stan faktyczny zawarty w decyzji wykazał ciągłość działania przedsiębiorcy, wobec czego niezbędnym było uwzględnienie serwisów już zamkniętych. Nie bez znaczenia jest również fakt, że przedsiębiorca przez cały czas trwania postępowania wykazywał bierność, a uzyskanie od niego jednoznacznych informacji i dokumentów nastręczało trudności. Prezes Urzędu pragnie również zaznaczyć, że w toku prowadzonego postępowania przedsiębiorca odmówił przesłania zawartości prowadzonych przez niego serwisów wskazując, iż Prezes Urzędu może samodzielnie dokonać tych czynności.

Prezes Urzędu z uwagi na postawę przedsiębiorcy w trakcie prowadzonego postępowania samodzielnie pozyskiwał materiał dowodowy bądź też zwracał się z wezwaniem o jego udostępnienie do innych podmiotów. Samodzielne ustalenia w tym zakresie poczynił również po informacji przedsiębiorcy przekazanej już po zawiadomieniu go o zakończeniu zbierania materiału dowodowego. Materiał ten nie pozwolił jednak na ustalenie daty ewentualnego zaniechania praktyki. Nic nie stało na przeszkodzie, aby przedsiębiorca wraz z uwagami dotyczącymi zebranego materiału dowodowego przekazał również dowody, na których je opiera. Tak się jednak nie stało pomimo faktu, iż określony przedsiębiorcy termin na zgłoszenie ewentualnych zastrzeżeń wyniósł aż 4 tygodnie.

Jak już wskazano powyżej oceny działalności przedsiębiorcy nie zmienia wprowadzony przez niego mechanizm związany z obowiązkiem uprzedniej akceptacji treści regulaminu przed uzyskaniem przez konsumentów dostępu do danego serwisu. Z perspektywy ocenianej praktyki irrelewantne jest także informowanie konsumentów o wydanym w niniejszej sprawie ostrzeżeniu konsumenckim. Nie bez znaczenia jest także fakt, że konieczność akceptacji szeregu pól przy rejestracji konta w danym serwisie może powodować przeoczenie tej informacji przez konsumentów. Dodatkowo konsumenci rejestrujący się w danym serwisie przedsiębiorcy oczekują niezwłocznego otrzymania finansowania swoich potrzeb - za czym przemawia zawarty w nich przekaz reklamowy - wobec czego nie sposób od nich oczekiwać, że będą go weryfikować na stronie przedsiębiorcy, utwierdzając się w przekonaniu, że faktycznie mają do czynienia z kredytodawcą lub z podmiotem, który wyłącznie za opłatą pozyskuje ich dane osobowe.

[2]. Znajdującemu się w aktach sprawy zawiadomieniu [...] Prezes Urzędu nie może odmówić waloru dowodowego. Zebrany w sprawie materiał dowodowy zasadniczo potwierdza zarzuty tego podmiotu wobec przedsiębiorcy. Nie jest on również samodzielnym dowodem, na którym oparta jest niniejsza decyzja.

[3]. Jak już wskazano we wcześniejszych rozważaniach, okoliczność ewentualnego zawierania z konsumentami umów pożyczki z wykorzystaniem ich danych znajdujących się w serwisie nelp.pl jest irrelevantna na gruncie niniejszej sprawy. Bez znaczenia jest w tym przypadku, czy konsumenci odbierali, czy też nie odbierali telefony od „inwestorów”. Powodów takiego stanu rzeczy może być wiele, a dla stwierdzenia tego, że przedsiębiorca nie udziela pożyczek są one zbędne.

[4]. Pozyskane przez Prezesa Urzędu dane dotyczące inwestorów miały na celu ustalenie, czy konsument po poniesieniu na rzecz przedsiębiorcy bezzwrotnych opłat może mimo to oczekiwać, iż zostanie z nim bezpośrednio zawarta umowa pożyczki. Zebrany materiał dowodowy wskazuje, iż nie było takiej możliwości, gdyż żaden z „inwestorów” nie jest kredytodawcą.

[5]. Prezes Urzędu nie widzi podstaw ku temu, aby wyłączać wskazywany przez przedsiębiorcę materiał dowodowy. Konsumenty wysyłali [...] liczbę SMS-ów, gdyż z jednej strony oczekiwali na zwiększenie szans na finansowanie swoich potrzeb kredytowych poprzez korzystanie z różnych serwisów przedsiębiorcy, a po drugie z uwagi na fakt, iż chcieli niezwłocznie uzyskać informację, czy ich wniosek kredytowy został już rozpatrzony przez przedsiębiorcę - opłaty z tytułu sprawdzenia statusu wniosku. Oczywistym jest także to, że w interesie przedsiębiorcy nie leży kontrolowanie ilości wysłanych przez konsumentów SMS-ów Premium Rate, gdyż im większa ilość wysłanych SMS-ów tym większe przychody przedsiębiorcy.

[6]. Kwestionowany przez przedsiębiorcę sposób numerowania kart postępowania wynikał z faktu kopiowania akt sprawy w ten sposób, że w przypadku kart jednostronicowych były one kopiowane dwustronnie na jednej kartce. Nie wpływa to jednak w żaden sposób na ich walor dowodowy. Bez znaczenia dla oceny zebranego materiału dowodowego jest także brak pism, na podstawie których Prezes Urzędu włączył do materiału dowodowego określonego rodzaju dokumenty. To na nich bowiem, a nie na pismach kierowanych do Prokuratury Okręgowej w Gliwicach skonstruowany m.in. został stan faktyczny w niniejszej sprawie. Z kolei podnoszona przez przedsiębiorcę luka w zawiadomieniu o przedłużeniu terminu zakończenia postępowania z dnia 22 stycznia 2019 r. dotycząca najpewniej braku daty w wezwaniu kierowanym do przedsiębiorcy została poczyniona omyłkowo. Oczywistym jest jednak, iż wskazana w zawiadomieniu przyczyna przedłużenia postępowania dotyczyła m.in. konieczności uzyskania od przedsiębiorcy odpowiedzi na wezwanie z dnia 22 stycznia 2019 r., które w aktach sprawy znajduje się jedną kartę przed zawiadomieniem.

Nakaz zaniechania stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów

Stosownie do art. 26 ust. 1 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu wydaje decyzję o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i nakazujące zaniechanie jej stosowania, jeżeli stwierdzi naruszenie zakazu określonego w art. 24 tej ustawy.

Za takim rozstrzygnięciem przemawia okoliczność, iż przedsiębiorca w żaden sposób nie wykazał faktu zaprzestania stosowania zakwestionowanej praktyki. Zgodnie bowiem z art. 27 ust. 1 i 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie wydaje się decyzji, o której mowa w art. 26, jeżeli przedsiębiorca zaprzestał stosowania praktyki, o której mowa w art. 24 tej ustawy, z tym że ciężar udowodnienia okoliczności zaprzestania stosowania praktyki spoczywa na przedsiębiorcy.

W ocenie Prezesa Urzędu wprowadzony przez przedsiębiorcę do niektórych serwisów internetowych sposób zapoznawania się konsumentów z regulaminem danego serwisu nie oznacza zaniechania stosowania przez przedsiębiorcę zakwestionowanej praktyki. Ponadto, przedsiębiorca w zasadniczy sposób nie zmienił przekazu reklamowego stosowanego w serwisach internetowych - co dokumentują m.in. wykonane przez Prezesa Urzędu zrzuty z ekranu ze stron www.zebrapozyczki.pl, www.cedino.pl, www.pozyczkanatelefon24.pl oraz www.fevitum.pl. W dalszym ciągu osoby zapoznające się z poszczególnym serwisem mają prawo oczekiwać niezwłocznej wypłaty kredytu przez przedsiębiorcę. Świadczą o tym także zamieszczone w poszczególnych serwisach komentarze rzekomych pożyczkobiorców. Już ta okoliczność przesądza o zasadności postawionego przedsiębiorcy zarzutu działania wbrew dobremu obyczajom. Przedsiębiorca nie zrezygnował również z pobierania od konsumentów

opłat za usługę, która polega wyłącznie na udostępnieniu wniosku kredytowego konsumentów na odrębnym portalu dedykowanym pożyczkodawcom. Pomimo ponoszenia bezzwrotnych opłat na rzecz przedsiębiorcy konsumenci nie mają żadnej gwarancji, że kredyt, o który wnioskuje zostanie im udzielony oraz czy w ogóle jakkolwiek podmiot oferujący pożyczki nawiąże z nimi kontakt.

Prezes Urzędu nie może zaakceptować działalności, która ze swej istoty ma na celu wykorzystanie nieuwagi potencjalnych pożyczkobiorców i naraża ich na poniesienie strat finansowych na etapie wnioskowania o pożyczkę.

Wobec powyższego, Prezes Urzędu orzekł jak w punkcie I. sentencji niniejszej decyzji.

Ad II. Obowiązek usunięcia trwających skutków naruszenia

Zgodnie z art. 26 ust. 2 uokik, Prezes Urzędu może określić środki usunięcia trwających skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów, w szczególności może zobowiązać przedsiębiorcę do złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia o treści i w formie określonej w decyzji.

Prezes Urzędu zdecydował o nałożeniu na przedsiębiorcę obowiązku opublikowania w terminie 1 miesiąca od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji i utrzymywania przez okres 6 miesięcy, na koszt przedsiębiorcy, na jego wszystkich stronach internetowych, poprzez które gromadzone są dane osobowe potencjalnych pożyczkobiorców, oświadczenia o następującej treści:

„Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w dniu 25 lipca 2019 r. wydał decyzję nr RKT-2/2019, w której uznał za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów działania Artura Karwota prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Karwot Artur GELDOR w Rybniku polegające na przekazywaniu konsumentom chcącym zawrzeć umowy pożyczki informacji na temat możliwości jej otrzymania poprzez strony internetowe prowadzone przez przedsiębiorcę, podczas gdy w rzeczywistości umowy takie nie są faktycznie zawierane, które to działanie jest sprzeczne z dobrymi obyczajami oraz godzi w zbiorowe interesy konsumentów, a poprzez to stanowi praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów i nakazał zaniechanie jej stosowania.

Treść decyzji nr RKT-2/2019 dostępna jest na stronie www.uokik.gov.pl”,

w następujący sposób:

- czerwoną czcionką (kod szesnastkowy RGB #ff0000) ARIAL na białym tle (kod szesnastkowy RGB #ffffff),
- tekst powyższego oświadczenia wyjustowany,
- w górnej części ww. stron internetowych bez możliwości zamknięcia informacji przez użytkownika; oświadczenie ma być widoczne przez cały czas, gdy użytkownik jest na stronie (oświadczenie nie może przybrać formy np. rotacyjnego banera czy slajdera),
- czcionką o wielkości co najmniej 13 pkt, tekst umieszczony w ramce, o rozmiarze takim, aby była ona w całości wypełniona oświadczeniem, o którym mowa w niniejszym punkcie, z uwzględnieniem marginesu 2,5 cm z każdej strony,

przy czym obowiązek ten powinien być zrealizowany z zastosowaniem następujących zasad:

A. w przypadku zmiany firmy przedsiębiorcy, jej przekształcenia lub przejścia praw i obowiązków na inny podmiot pod jakimkolwiek tytułem, powyższy obowiązek publikacyjny powinien być zrealizowany odpowiednio przez lub za pośrednictwem danego przedsiębiorcy lub jego następcy prawnego, ze wskazaniem firmy dawnej i nowej,

B. w przypadku zmiany lub zamknięcia poszczególnych stron internetowych, należy niniejsze rozstrzygnięcie zastosować odpowiednio do stron internetowych funkcjonujących po dacie uprawomocnienia się niniejszej decyzji w okresie uwzględniającym termin utrzymywania ww. oświadczenia,

C. w razie zmiany sentencji decyzji lub jej uzasadnienia przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów lub sąd powszechny, w zakresie podlegającym obowiązkowi publikacji, należy obowiązek ten wykonać zgodnie ze zmienioną treścią decyzji,

Istotą zakwestionowanego w niniejszej decyzji działania przedsiębiorcy jest przekazywanie konsumentom chcącym zawrzeć umowy pożyczki informacji na temat możliwości jej otrzymania poprzez strony internetowe prowadzone przez przedsiębiorcę, podczas gdy w rzeczywistości umowy takie nie są faktycznie zawierane. W ocenie Prezesa UOKiK, uzasadnia to zastosowanie wskazanego powyżej środka, jakim jest publikacja oświadczenia na stronach internetowych przedsiębiorcy, poprzez które gromadzone są dane osobowe potencjalnych pożyczkobiorców. Środek ten, w ocenie Prezesa Urzędu, pozwoli zrealizować przede wszystkim cele informacyjne decyzji. Zmierza on bowiem do przekazania możliwie najszerszemu kręgowi odbiorców informacji o działaniach przedsiębiorcy uznanych za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów. Oświadczenie zostanie zaprezentowane na stronach internetowych przedsiębiorcy i dzięki temu wiedza o rozstrzygnięciu będzie mogła dotrzeć do konsumentów, mediów, a także innych przedsiębiorców działających w branży. W ocenie Prezesa UOKiK, strona internetowa to medium o licznym gronie odbiorców, które poprzez swoją powszechność i możliwość zapoznania się z prezentowanymi tam treściami, w czasie stosownym dla każdego odbiorcy, najskuteczniej jest w stanie dotrzeć do świadomości odbiorców. Informacja o wydaniu decyzji dotrze także w ten sposób do konsumentów, którzy mogli zostać poszkodowani w wyniku działań przedsiębiorcy. Posiadając taką wiedzę, będą oni mogli podjąć decyzję, co do ewentualnego dochodzenia swoich indywidualnych roszczeń. Ponadto, w przypadku uprawomocnienia się decyzji, może ona stanowić prejudykat dla dochodzenia roszczeń przez indywidualnych konsumentów. Powyższy środek może mieć również znaczenie prewencyjne, zniechęcając przedsiębiorcę, któremu zarzucono stosowanie zakwestionowanej w sentencji decyzji praktyki oraz innych przedsiębiorców do stosowania podobnego rodzaju praktyk.

Określenie parametrów technicznych oświadczenia jest niezbędne i ma za zadanie zapewnić jego widoczność i czytelność na stronach internetowych przedsiębiorcy, poprzez które gromadzone są dane osobowe potencjalnych pożyczkobiorców. W ocenie Prezesa UOKiK, obowiązek ten nie powinien ulec modyfikacji w przypadku zmian organizacyjnych przedsiębiorcy. Dlatego też powinien być wykonany także w razie zmiany firmy przedsiębiorcy, jej przekształcenia lub przejścia praw i obowiązków na inny podmiot pod jakimkolwiek tytułem lub też w przypadku zmiany treści sentencji decyzji lub jej uzasadnienia przez Prezesa Urzędu lub sąd powszechny, w zakresie podlegającym obowiązkowi publikacji. Obowiązek ten w powyższych sytuacjach się nie dezaktualizuje i winien być wówczas wykonany z uwzględnieniem powyższych zmian i nie powinien zostać zaniechany. Istotne jest także to, aby w przypadku zmiany lub zamknięcia poszczególnych stron internetowych, niniejsze rozstrzygnięcie zastosować odpowiednio do stron internetowych funkcjonujących po dacie uprawomocnienia się niniejszej decyzji w okresie uwzględniającym termin utrzymywania ww. oświadczenia, tj. w okresie do 7 miesięcy od daty uprawomocnienia się decyzji.

Wobec powyższego, Prezes Urzędu orzekł jak w punkcie II. sentencji niniejszej decyzji.

Ad III. Rozstrzygnięcie o karze pieniężnej

Zgodnie z art. 106 ust. 1 pkt 4 uokik, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10 % obrotu osiągniętego w roku

obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie, dopuścił się naruszenia zakazu określonego w art. 24 ustawy. Art. 106 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, wskazujący sposób obliczania obrotu, przewiduje m.in. w pkt 3, że obrót oblicza się jako sumę udokumentowanych przychodów uzyskanych w roku obrotowym w szczególności ze sprzedaży produktów, towarów lub materiałów, przychodów finansowych oraz przychodów z działalności realizowanej na podstawie statutu lub innego dokumentu określającego zakres działalności przedsiębiorcy, a także wartości uzyskanych przez przedsiębiorcę dotacji przedmiotowych - w przypadku braku dokumentów, o których mowa w pkt 1 i 2 tej ustawy. Art. 106 ust. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów stanowi przy tym, że w przypadku gdy przedsiębiorca w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary nie osiągnął obrotu lub osiągnął obrót w wysokości nieprzekraczającej równowartości 100.000 euro, Prezes Urzędu nakładając karę pieniężną na podstawie ust. 1 uwzględnia średni obrót osiągnięty przez przedsiębiorcę w trzech kolejnych latach obrotowych poprzedzających rok nałożenia kary. Z kolei art. 106 ust. 6 ustawy przewiduje, że w przypadku, gdy przedsiębiorca nie osiągnął obrotu w okresie trzyletnim, o którym mowa w ust. 5, lub gdy obrót przedsiębiorcy obliczony na podstawie tego przepisu nie przekracza równowartości 100.000 euro, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości nieprzekraczającej równowartości 10.000 euro.

Na podstawie oświadczenia przedsiębiorcy oraz przedstawionego przez niego zeznania podatkowego ustalono, że w 2018 r. przedsiębiorca uzyskał obrót w wysokości [...] zł, co uwzględniając średni kurs euro ogłoszony przez Narodowy Bank Polski w dniu 31 grudnia 2018 r., tj. 4,30 zł, stanowi po zaokrągleniu równowartość [...] euro. Obrót ten jest więc wyższy niż 100.000 euro, co uzasadnia zastosowanie przy nałożeniu na przedsiębiorcę kary pieniężnej art. 106 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, bez odniesienia do szczegółowych zasad ustalania wysokości kary przewidzianych w ust. 5 i 6 tego przepisu.

Kara pieniężna za naruszenie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, o którym mowa w art. 24 uokik, ma charakter fakultatywny. O tym, czy w konkretnej sprawie w odniesieniu do wskazanego przedsiębiorcy zasadne jest nałożenie kary pieniężnej decyduje, w ramach uznania administracyjnego, Prezes Urzędu.

W niniejszej sprawie Prezes Urzędu uznał za zasadne skorzystanie z przysługującego mu na mocy przepisów uokik uprawnienia do nałożenia kary pieniężnej na przedsiębiorcę za stosowanie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w punkcie I. rozstrzygnięcia niniejszej decyzji. Zdaniem Prezesa Urzędu, okoliczności niniejszej sprawy - w szczególności charakter stosowanej przez przedsiębiorcę praktyki i jej negatywne skutki dla prawidłowego zabezpieczenia interesów majątkowych konsumentów, wskazują na celowość zastosowania tego środka represji.

Należy zwrócić uwagę, że przepisy uokik nie określają przesłanek, od których uzależnione byłoby podjęcie decyzji o nałożeniu kary. Ustawodawca wskazał jedynie w art. 111 uokik te okoliczności, które Prezes Urzędu ma obowiązek uwzględnić decydując o wymiarze kary pieniężnej. Są to w szczególności: okoliczności naruszenia przepisów ustawy, uprzednie naruszenie przepisów ustawy, a także: okres, stopień oraz skutki rynkowe naruszenia przepisów ustawy, przy czym stopień naruszenia Prezes Urzędu ocenia biorąc pod uwagę okoliczności dotyczące natury naruszenia, działalności przedsiębiorcy, która stanowiła przedmiot naruszenia (art. 111 ust. 1 pkt 1 uokik).

Nakładając kary pieniężne na przedsiębiorców, Prezes Urzędu bierze pod uwagę konieczność ustalenia, czy naruszenie dokonane było umyślnie czy też nieumyślnie. Zgodnie z art. 106 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów kara pieniężna może być nałożona, gdy do naruszenia przepisów tej ustawy doszło choćby nieumyślnie. W świetle obowiązujących

przepisów prawa, stwierdzenie nawet nieumyślnego naruszenia ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów daje zatem podstawę do nałożenia kary pieniężnej.

Ocena zgromadzonego materiału dowodowego wskazuje na umyślne naruszenie przez przedsiębiorcę przepisów ustawy.

W ocenie Prezesa Urzędu, konstrukcja stron internetowych przedsiębiorcy odnoszących się do możliwości uzyskania pożyczki nie była dziełem przypadku, ani też efektem przypadkowych, niezamierzonych działań. Wręcz przeciwnie - struktura graficzna i treść stron internetowych zostały dokładnie opracowywane i przygotowane. Co nie mniej istotne, każda ze stron internetowych prowadzonych przez przedsiębiorcę miała podobny układ, zawierała tożsame elementy i hasła reklamowe. W ocenie Prezesa Urzędu, ww. strony internetowe zostały stworzone przez przedsiębiorcę w sposób celowy, konsekwentny i przemyślany - tak, aby skłonić jak największą liczę konsumentów do wysyłania wysokopłatnych SMS-ów Premium Rate lub dokonywania przelewów pay by link. Na uwagę zasługuje również fakt, że komentarze na stronach internetowych przedsiębiorcy są dodawane przez niego automatycznie i sugerują, iż konsumentom faktycznie są udzielane pożyczki. Powyższa okoliczność wzbudza u potencjalnych usługobiorców zaufanie do przedsiębiorcy i powoduje, że konsumenci rozpoczynają procedurę wnioskowania o kredyt. Należy podkreślić, że przedsiębiorca nie miał zamiaru udzielania konsumentom pożyczek, a jednocześnie godził się to, aby konsumenci wnioskując o pożyczkę ponosili z tego tytułu określone koszty, które stanowiły jego przychód. Należy mieć także na uwadze, że przedsiębiorca prowadzi dużą liczbę stron internetowych skierowanych do tej samej grupy adresatów, w związku z czym zwiększał on prawdopodobieństwo, że konsument, chcący otrzymać pożyczkę, natrafi na platformę prowadzoną właśnie przez niego.

Mając na uwadze wskazane powyżej okoliczności, Prezes Urzędu uznał, że naruszenie przedsiębiorcy określone w punkcie I. sentencji niniejszej decyzji było umyślne.

Umyślność została wymieniona w art. 111 ust. 4 pkt d w zw. z ust. 2 uokik jako okoliczność obciążająca, którą należy uwzględnić ustalając wysokość kary pieniężnej. W związku z tym okoliczność ta nie zostanie uwzględniona przy obliczaniu kwoty bazowej, zostanie natomiast uwzględniona jako okoliczność obciążająca, co będzie wskazane w dalszej części decyzji, gdyż jedna okoliczność nie może być podstawą dwóch różnych obostrzeń kary.

Ustalenie wymiaru kary pieniężnej ma charakter wieloetapowy. Ustalając wysokość nakładanej kary pieniężnej należy uwzględnić w szczególności okoliczności naruszenia przepisów ustawy, uprzednie naruszenie przepisów ustawy, a także okres, stopień oraz skutki rynkowe naruszenia. Na tej podstawie ustalona zostaje kwota bazowa. W dalszej kolejności należy rozważyć, czy w sprawie występują okoliczności obciążające i łagodzące oraz jaki powinny mieć wpływ na wysokość kary.

Stopień naruszenia przez przedsiębiorcę przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jest zdaniem Prezesa Urzędu bardzo poważny. Kwestionowana praktyka ujawnia się na etapie przedkontraktowym. Przedsiębiorca przekazuje konsumentom chcącym zawrzeć umowy pożyczki informacje na temat możliwości jej otrzymania poprzez prowadzone przez niego strony internetowe, podczas gdy w rzeczywistości umowy takie nie są zawierane. Oznacza to, że istotę zachowania przedsiębiorcy stanowiło działanie polegające na nakłanianiu konsumentów do złożenia wniosku o udzielenie pożyczki.

Dokonując oceny wagi naruszenia, Prezes Urzędu uwzględnił okoliczność, że w niniejszej sprawie skutkiem działania przedsiębiorcy było przede wszystkim naruszenie majątkowych interesów konsumentów. W celu otrzymania pożyczki konsumenci wysyłali wiadomości SMS o podwyższonej opłacie oraz dokonywali płatności pay by link. Koszt SMS-ów Premium Rate oraz wysokość przelewów, których należało dokonać były znaczne, nierzadko powyżej 30 złotych. Wskazać należy także, że przedsiębiorca prowadził dużą liczbę stron internetowych

skierowanych do tej samej grupy adresatów, w związku z czym niewykluczone jest, że konsument został narażony na straty finansowe kilkakrotnie - poprzez różne strony internetowe. Konsument, którzy decydowali się na dokonanie tych płatności, byli często osobami, które uprzednio nie otrzymały kredytów bezpośrednio od banku lub innej instytucji finansowej. Może to oznaczać, że sytuacja finansowa takich osób jest niezwykle trudna. Licząc, że otrzymają oni doraźną pomoc finansową od profesjonalisty, dodatkowo zostali obciążeni pobieranymi przez przedsiębiorcę opłatami.

Prezes Urzędu wziął również pod uwagę fakt, że praktyka ta miała charakter długotrwały. Jeden z serwisów internetowych przedsiębiorcy - pozyczkanatelefon24.pl - funkcjonuje już od 4 maja 2010 r. W tym samym roku uruchomiony został również serwis gdb-finance.pl oraz pozyczkiprywatne.com. Nawiązanie zaś współpracy z podmiotem obsługującym wiadomości SMS o podwyższonej opłacie nastąpiło w 2013 r. Równocześnie, spora grupa serwisów internetowych przedsiębiorcy została uruchomiona w latach 2015-2017. W tym względzie zasadne jest twierdzenie, iż przedmiotowa praktyka trwa już od co najmniej kilku lat.

W oparciu o obrót osiągnięty przez przedsiębiorcę w 2018 r., ustalono kwotę bazową stanowiącą punkt wyjścia dla dalszych obliczeń, którą określono na poziomie [...] % obrotu, czyli na poziomie **22396,09 zł**.

Po ustaleniu kwoty bazowej przystąpiono do analizy, czy w niniejszej sprawie zasły okoliczności łagodzące i obciążające, które mogłyby mieć wpływ na wymiar kary. Zgodnie z art. 111 ust. 3 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, okolicznościami łagodzącymi są w szczególności: dobrowolne usunięcie skutków naruszenia, zaniechanie stosowania zakazanej praktyki przed wszczęciem postępowania lub niezwłocznie po jego wszczęciu, podjęcie z własnej inicjatywy działań w celu zaprzestania naruszenia lub usunięcia jego skutków oraz współpraca z Prezesem Urzędu w toku postępowania, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania. Wśród zamkniętego katalogu okoliczności obciążających art. 111 ust. 4 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wymienia: znaczny zasięg terytorialny naruszenia lub jego skutków, znaczne korzyści uzyskane przez przedsiębiorcę w związku z dokonaniem naruszeniem, dokonanie uprzednio podobnego naruszenia oraz umyślność naruszenia.

Prezes Urzędu nie stwierdził wystąpienia w niniejszej sprawie okoliczności łagodzących. W niniejszej sprawie wystąpiły jednak aż trzy okoliczności obciążające.

Prezes Urzędu, kalkulując karę pieniężną, wziął pod uwagę jako okoliczność obciążającą znaczny zasięg terytorialny naruszenia. Przedsiębiorca działa za pośrednictwem sieci Internet - prowadzi dużą liczbę stron internetowych dotyczących pożyczek. Oznacza to, że może dotrzeć ze swoją ofertą do bardzo dużej liczby konsumentów zamieszkujących teren całego kraju. Wystąpienie tej okoliczności spowodowało zwiększenie wysokości kary pieniężnej o 20 %. Jako kolejną okoliczność obciążającą Prezes Urzędu uwzględnił znaczne korzyści uzyskane przez przedsiębiorcę w związku z dokonaniem naruszeniem. Należy mieć bowiem na uwadze, że do dnia 30 stycznia 2019 r. z tytułu SMS-ów Premium Rate przedsiębiorca otrzymał od spółki [...] wypłaty o wartości [...] zł, z czego w 2018 r. jego wynagrodzenie z tego tytułu wyniosło ok. [...] zł, a w 2017 r. ok. [...] zł. Okoliczność ta uzasadnia zwiększenie wysokości kary pieniężnej o 30 %. Ostatnia z okoliczności obciążających jaka wystąpiła w niniejszej sprawie to umyślność naruszenia. Okoliczność ta spowodowała podwyższenie wymiaru kary pieniężnej o 50 %. Wobec powyższego, wysokość kary pieniężnej zwiększono finalnie o 100 % do kwoty **44792,18 zł**.

W wyniku obliczeń przeprowadzonych w wyżej opisany sposób, karę pieniężną z tytułu naruszenia art. 24 ust. 1 i 2 uokik w zakresie opisanym w punkcie I. sentencji niniejszej decyzji określono na poziomie **44792 zł** (po zaokrągleniu do pełnego złotego), co stanowi [...] % obrotu oraz [...] % maksymalnego wymiaru kary. Na ostatnim etapie sprawdzono, czy kara obliczona w ww. sposób nie przewyższa kary w maksymalnej wysokości, jaka została

przewidziana w przepisie art. 106 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Sytuacja taka nie ma jednak w niniejszym przypadku miejsca.

Nakładając niniejszą decyzją karę pieniężną za naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu kierował się przesłankami wskazanymi w art. 106 oraz art. 111 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Kara w powyższej wysokości jest, w ocenie Prezesa Urzędu, adekwatna do okresu, stopnia zawinienia oraz okoliczności naruszeń przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, zaś jej wysokość może być na tyle dolegliwa dla przedsiębiorcy, że skutecznie zapobiegnie podobnym naruszeniom w przyszłości (prewencja indywidualna). Kary nakładane przez Prezesa Urzędu na przedsiębiorcę, który dopuścił się stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów służą podkreśleniu naganności ocenianych zachowań. W opinii Prezesa Urzędu należy podkreślić także aspekt edukacyjny i wychowawczy zastosowanego środka. Poza wymiarem indywidualnym kary należy zwrócić także uwagę na jej wymiar ogólny, funkcję odstrasżającą i wychowawczą w stosunku do innych uczestników. Przedmiotowe rozstrzygnięcie będzie sygnałem dla innych przedsiębiorców powielających lub chcącym powielić model biznesowy przedsiębiorcy, że za podejmowanie działań, jak te ocenione w niniejszym postępowaniu, mogą ponieść dotkliwą sankcję finansową (prewencja ogólna).

W tych okolicznościach należało orzec, jak w punkcie III. sentencji niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie w NBP o/o Warszawa Nr 51101010100078782231000000.

Ad IV. Zgodnie z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. W myśl art. 77 ust. 1 tej ustawy, jeżeli w wyniku postępowania Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania.

Zgodnie z art. 263 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego do kosztów postępowania zalicza się koszty podróży i inne należności świadków i biegłych oraz stron w przypadkach przewidzianych w art. 56, a także koszty spowodowane oględzinami na miejscu, jak również koszty doręczenia stronom pism urzędowych. Zgodnie z art. 264 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustali w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia.

Postępowanie w sprawie stosowania przez przedsiębiorcę praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów zostało wszczęte z urzędu, a w jego wyniku Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przez spółkę przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Kosztami niniejszego postępowania są wydatki związane z korespondencją prowadzoną przez Prezesa Urzędu ze stroną postępowania oraz z [...], [...] i [...]. W związku z powyższym postanowiono obciążyć przedsiębiorcę kosztami postępowania w wysokości 116 PLN (słownie: stu szesnastu złotych).

Koszty niniejszego postępowania przedsiębiorca obowiązany jest wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie w NBP o/o Warszawa Nr 51101010100078782231000000 w terminie 14 dni od uprawomocnienia się decyzji.

Pouczenia:

Stosownie do art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz na podstawie art. 479²⁸ § 2 Kodeksu postępowania cywilnego - od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie

do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie miesiąca od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach (40-048 Katowice, ul. Kościuszki 43).

W przypadku jednak kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach zawartego w punkcie IV. niniejszej decyzji, stosownie do art. 81 ust. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479³² § 1 i 2 Kodeksu postępowania cywilnego i na podstawie art. 264 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, można wnieść zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach (40-048 Katowice, ul. Kościuszki 43) w terminie tygodnia od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 9 w związku z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 300 ze zm.), odwołanie od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podlega opłacie stałej w kwocie 1000 zł.

Zgodnie z art. 102 ust. 1 i ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych sąd może przyznać zwolnienie od kosztów sądowych osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej niebędącej osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, jeżeli wykazała, że nie ma dostatecznych środków na ich uiszczenie. Zgodnie z art. 105 ust. 1 i ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, wniosek o przyznanie zwolnienia od kosztów sądowych należy zgłosić na piśmie lub ustnie do protokołu w sądzie, w którym sprawa ma być wytoczona lub już się toczy.

Stosownie do treści art. 117 § 1, § 2, § 3 i § 4 Kodeksu postępowania cywilnego strona zwolniona przez sąd od kosztów sądowych w całości lub części, może domagać się ustanowienia adwokata lub radcy prawnego. Osoba prawna lub inna jednostka organizacyjna, której ustawa przyznaje zdolność sądową, niezwolniona przez sąd od kosztów sądowych, może się domagać ustanowienia adwokata lub radcy prawnego, jeżeli wykaże, że nie ma dostatecznych środków na poniesienie kosztów wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego. Wniosek o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego strona zgłasza wraz z wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych lub osobno, na piśmie lub ustnie do protokołu, w sądzie, w którym sprawa ma być wytoczona lub już się toczy.

Dyrektor Delegatury
Urzędu Ochrony Konkurencji
i Konsumentów w Katowicach
Maciej Frągsztajn